

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

**รายชื่อผู้เชี่ยวชาญชั้นสำรวจความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย
สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อากรณ์ เจียมไชยศรี	คณบดีคณะครุศาสตร์
2. อาจารย์ยุวดี ฤทธิพิศ	ศศ.ม. จารึกภาษาตะวันออก
3. อาจารย์สุภาพรณ เมฆรัตน์	อม. วรรณคดีไทย
4. อาจารย์ ดร. อภิรักษ์ อนุมาน	คศ. หลักสูตรและการสอน
5. อาจารย์เสาวลักษณ์ แซ่ลี	ศศ.ม. ภาษาศาสตร์
6. อาจารย์กฤติกา ผลเกิด	คณ. ภาษาไทย
7. อาจารย์จิราภรณ์ อัจฉริยะประสิทธิ์	อม. วรรณคดีเปรียบเทียบ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปณิธาน บรรณาธรรม	คณ. การสอนภาษาไทย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถ
ในการใช้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภรณ์ เจียมไชยศรี คณบดีคณะครุศาสตร์
2. อาจารย์ยุวดี ทฤหบดี ศศ.ม. จารึกภาษาตะวันออก
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปณิธาน บรรณาธรรม คม. การสอนภาษาไทย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินิจ เทือกทอง กศ.ด. การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
5. อาจารย์ ดร. อภิรักษ์ อนุะมาน คด. หลักสูตรและการสอน

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินคุณภาพเครื่องมือ

1. อาจารย์ ดร.ดวงใจ สีเขียว	กค. การวัดและประเมินผล
ทางการศึกษา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาภรณ์ เจียมไชยศรี	กค. บัณฑิตศึกษาศาสตร์
3. อาจารย์ ดร. อภิรักษ์ อนุะมาน	กค. หลักสูตรและการสอน
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปณิธาน บรรณาธรรม	กม. การสอนภาษาไทย
5. อาจารย์ยุวดี ถนอมดี	ศศ.ม. จารึกภาษาตะวันออก

ภาคผนวก ข

หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย
สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สภาพปัญหาและความจำเป็นของการฝึกอบรม

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ การใช้ภาษาไทยที่ดีมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ แต่ในปัจจุบันการใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่ไม่ถูกต้องและเหมาะสม ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ เพราะสาเหตุเกิดจากการไม่เห็นความสำคัญ ขาดความรู้ และการฝึกฝนการใช้ภาษาไทยอย่างถูกวิธี

การใช้ภาษาไทยที่ดี เป็นความสามารถของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ เพราะนักศึกษาคณะครุศาสตร์ คือ ผู้ที่จะสำเร็จการศึกษา และประกอบอาชีพเป็นครูที่ดีในอนาคต อีกทั้งการใช้ภาษาไทยที่ดีช่วยให้นักศึกษาเกิดทักษะในการเรียนรู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ หรือมีการเรียนรู้ที่ดีขึ้นด้วย

จากการสำรวจความต้องการจำเป็น โดยการศึกษาเอกสารหลักสูตรคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สัมภาษณ์ และสอบถามคณะผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน และสำรวจความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาในเบื้องต้นพบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาไทยควรมีการพัฒนาและส่งเสริมดังนี้

- การสะกดคำ
- การอ่านคำ
- ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ
- การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ
- การเขียนและการเรียงข้อความ
- การแต่งประโยค
- การย่อความ
- การเขียนอธิบายความหมายของคำ
- การเขียนหนังสือราชการ
- ความเข้าใจในการอ่าน
- หลักในการอ่าน

ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยจึงมีความจำเป็นต้องมีการพัฒนานักศึกษาให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทย ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี การฝึกอบรมนักศึกษาให้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีหนึ่งที่จะทำให้ นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาไทย โดยการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้การใช้ภาษาไทยของนักศึกษามีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือขึ้น

1.1 หลักการ

หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยมีหลักการดังนี้

1. เป็นหลักสูตรฝึกอบรมที่เน้นเสริมสร้างความรู้ เจตคติ และทักษะในการใช้ภาษาไทย เพื่อนำไปปรับใช้กับการเรียน และในชีวิตประจำวันได้
2. เป็นหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการในการดำเนินการเรียนการสอนของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
3. เป็นหลักสูตรที่เน้นผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นสำคัญ
4. เป็นหลักสูตรที่นำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ซี.ไอ.อาร์.ซี (CIRC) Cooperative Integrated Reading and Composition มาปรับใช้ในการฝึกอบรม โดยเน้นกิจกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน และการมีส่วนร่วมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

1.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการใช้ภาษาไทย
2. เพื่อให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาไทย
3. เพื่อให้นักศึกษา สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในการเรียนรู้และในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

1.3 โครงสร้าง

หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประกอบด้วย

1. คำศัพท์ (3 ชั่วโมง)

- 1.1 การสะกดคำ
- 1.2 การอ่านคำ
2. หลักภาษาไทย (3 ชั่วโมง)
 - 2.1 ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ
 - 2.2 การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ
3. การเขียน (3 ชั่วโมง)
 - 3.1 การเขียนและการเรียงข้อความ
 - 3.2 การแต่งประโยค
 - 3.3 การย่อความ
4. การใช้ภาษาไทย (3 ชั่วโมง)
 - 4.1 การเขียนอธิบายความหมายของคำ
 - 4.2 การเขียนหนังสือราชการ
5. ความเข้าใจในการอ่าน (3 ชั่วโมง)
 - 5.1 การอ่านให้เข้าใจ
 - 5.2 หลักการอ่าน

1.4 เวลาการอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 5 วัน คือ ระหว่างวันจันทร์ที่ 5 มกราคม ถึง วันจันทร์ที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2552 ณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.5 เนื้อหาสาระ

เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา แบ่งเป็น 5 หน่วย คือ

หน่วยที่ 1 คำศัพท์

หัวข้อที่ 1 การสะกดคำ

หัวข้อที่ 2 การอ่านคำ

หน่วยที่ 2 หลักภาษาไทย

หัวข้อที่ 1 ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ

หัวข้อที่ 2 การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ

หน่วยที่ 3 การเขียน

หัวข้อที่ 1 การเขียนและการเรียงข้อความ

หัวข้อที่ 2 การแต่งประโยค

หัวข้อที่ 3 การย่อความ

หน่วยที่ 4 การใช้ภาษาไทย

หัวข้อที่ 1 การเขียนอธิบายความหมายของคำ

หัวข้อที่ 2 การเขียนหนังสือราชการ

หน่วยที่ 5 ความเข้าใจในการอ่าน

หัวข้อที่ 1 การอ่านให้เข้าใจ

หัวข้อที่ 2 หลักการอ่าน

1.6 กิจกรรมการฝึกอบรม

กิจกรรมการฝึกอบรมมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

1. การสร้างความคุ้นเคย ใช้เกมในการสร้างความคุ้นเคย เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งการเปิดเผยตัวเองให้สมาชิกที่เข้ารับการฝึกอบรมได้รู้จักกัน

2. การทดสอบก่อนฝึกอบรม ใช้แบบวัดความสามารถ และแบบวัดเจตคติ เพื่อวัดความสามารถ และเจตคติ ของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย

3. การดำเนินการฝึกอบรม ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบ ซี.ไอ.อาร์.ซี (CIRC) Cooperative Integrated Reading and Composition ซึ่งใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะ ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียน มาปรับใช้ในการฝึกอบรมโดยเน้นกิจกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม (Slavin, 1995)

4. การทดสอบหลังฝึกอบรมใช้แบบวัดความสามารถ และแบบวัดเจตคติของนักศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย

หน่วย ที่	เรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมายเชิง พฤติกรรม	เนื้อหา กิจกรรม	กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม	สื่อประกอบ การฝึกอบรม	การประเมินผล
	1. กิจกรรม สร้างความ คุ้นเคย	30 นาที	1. บอกคุณลักษณะของ ตนเองได้ 2. บอกคุณลักษณะของ เพื่อนสมาชิกในกลุ่มได้ 3. ทำความรู้จักคุ้นเคยกับ เพื่อนได้ดี	การสร้าง ความคุ้นเคย	1. วิทยากรแจกเอกสารกิจกรรมเพื่อนใหม่ ให้เขียนชื่อ-นามสกุล ของตนเองแล้วไปสลับกับเพื่อนใหม่อีก 5 คน 2. เมื่อได้คำสัมภาษณ์แล้วมอบให้วิทยากร 3. อภิปรายสรุปผลการสัมภาษณ์และแนวคิดที่ได้จากการทำกิจกรรม	1. เอกสารประกอบกิจกรรม เพื่อนใหม่ จำนวน 30 แผ่น 2. ปากกา จำนวน 30 ด้าม	1. การสัมภาษณ์ของผู้ เข้าร่วมการฝึกอบรม 2. การสังเกตผู้เข้ารับ การฝึกอบรม
1. คำศัพท์	2. การ สะกดคำ	1 ชม.	1. อธิบายความหมาย และความสำคัญ ของ คำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง 2. อธิบายหลักภาษาไทย เกี่ยวกับการสะกดคำและ คำไทยที่มีเป็นปัญหา ได้อย่างถูกต้อง	1. ความหมาย2. หลักเกณฑ์การ สะกดคำ3. คำ ไทยที่มีกเป็น ปัญหาในการ เขียน	1. แบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน ช่วยกันศึกษา และอภิปราย หัวข้อ การสะกดคำในภาษาไทย เช่น หลักการประวิสรรชนีย์, การใช้ “ทร” กับ “ธ” หลักการใช้ ทักษะ และ การใช้เครื่องหมายวรรค ตอน เป็นต้น 2. ให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลการอภิปราย กลุ่มละ 5 นาที 3. สมาชิกอื่นๆ และวิทยากรร่วมกันอภิปราย ให้ข้อเสนอแนะ 4. แต่ละกลุ่มศึกษาเอกสารและช่วยกันทำแบบฝึกหัดประจำหัวข้อ กลุ่มใดทำ เสร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดจะได้รับรางวัลเป็นคะแนนสะสมเต็ม เมื่อ สิ้นสุดการอบรมผู้รับการอบรมที่ได้รับรางวัลจะได้รับคะแนนมากที่สุดจะได้ รางวัลผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยยอดเยี่ยม 5. วิทยากร และผู้เข้ารับการฝึกอบรมร่วมกันอภิปราย และสรุปผล	1. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ 2. เครื่องฉาย Power Point 3. เอกสารประกอบ	1. การสัมภาษณ์ผู้เข้า รับการฝึกอบรม 2. การสังเกต พฤติกรรมของผู้เข้า รับการฝึกอบรม 3. การทำแบบฝึก ประจำหัวข้อ

หน่วย ที่	เรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมายเชิง พฤติกรรม	เนื้อหา กิจกรรม	กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม	สื่อประกอบ	การประเมินผล
1.คำศัพท์	3.การอ่าน คำ	1 ชม.	1. อธิบายความหมายของ การอ่านคำได้อย่าง ถูกต้อง 2. อธิบายหลักการอ่าน คำได้อย่างถูกต้อง	1. ความหมาย2. หลักเกณฑ์การ อ่านคำ 3. สาเหตุของการ อ่านหนังสือผิด 4. ประมวลคำที่มี ปัญหาในการอ่าน	1. แบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน ช่วยกันศึกษา และอภิปราย หัวข้อ “คำที่มีปัญหาในการอ่าน” 2. สมาชิกอื่นๆ และวิทยากรร่วมกันอภิปราย ให้ข้อเสนอแนะ 3. แต่ละกลุ่มศึกษาเอกสารและช่วยกันหาคำแบบฝึกปฏิบัติประจำหัวข้อ กลุ่มใดทำ เสร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดจะได้รับรางวัลเป็นคะแนนสะสมเต็ม เมื่อ สิ้นสุดการอบรมผู้เข้ารับการอบรมที่ได้รับคะแนนมากที่สุดจะได้รับ รางวัลผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยยอดเยี่ยม 4. วิทยากร และผู้เข้ารับการฝึกอบรมร่วมกันอภิปราย และสรุปผล	1. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ 2. เครื่องฉาย Power Point 3. เอกสารประกอบ	1. การสัมภาษณ์ผู้เข้า รับการฝึกอบรม 2. การสังเกต พฤติกรรมของผู้เข้า รับการฝึกอบรม 3. การทำแบบฝึก ประจำหัวข้อ
2.หลัก ภาษาไทย	4.ความ หมายของ คำหรือ กลุ่มคำ	1 ชม.	1. อธิบายความหมายของ คำและกลุ่มคำได้อย่าง ถูกต้อง 2. อธิบายหลักการสร้าง คำในภาษาไทยได้อย่าง ถูกต้อง	1. ความหมาย 2. คำมูลคำ ประสม คำสมาส คำสมาสแบบ สนธิ การแผลงคำ การแผลง วรรณยุกต์ คำ ที่มาจากภาษาอื่น การจำแนกคำใน ภาษาไทย และคำ ภาษาอื่นที่ใช้ใน ภาษาไทย	1. แบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน ช่วยกันศึกษา และอภิปราย หัวข้อ “คำในภาษาไทย” 2. ให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลการอภิปราย กลุ่มละ 5 นาที 3. สมาชิกอื่นๆ และวิทยากรร่วมกันอภิปราย ให้ข้อเสนอแนะ 4. แต่ละกลุ่มศึกษาเอกสารและช่วยกันทำแบบฝึกปฏิบัติประจำหัวข้อ กลุ่มใดทำ เสร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดจะได้รับรางวัลเป็นคะแนนสะสมเต็ม เมื่อ สิ้นสุดการอบรมผู้เข้ารับการอบรมที่ได้รับคะแนนมากที่สุดจะได้รับ รางวัลผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยยอดเยี่ยม 5. วิทยากร และผู้เข้ารับการฝึกอบรมร่วมกันอภิปราย และสรุปผล	1. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ 2. เครื่องฉาย Power Point 3. เอกสารประกอบ	1. การสัมภาษณ์ผู้เข้า รับการฝึกอบรม 2. การสังเกต พฤติกรรมของผู้เข้า รับการฝึกอบรม 3. การทำแบบฝึก ประจำหัวข้อ

หน่วย ที่	เรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมายเชิง พฤติกรรม	เนื้อหา กิจกรรม	กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม	สื่อประกอบ การฝึกอบรม	การประเมินผล
2.หลัก ภาษา ไทย	5. การ เลือกใช้คำ หรือกลุ่มคำ	1 ชม.	1. อธิบายหลักการเลือกใช้คำให้ตรงกับความต้องการอย่างถูกต้อง 2. อธิบายหลักการเลือกใช้คำให้ตรงกับกฎเกณฑ์และความนิยมได้อย่างถูกต้อง 3. อธิบายหลักการเลือกใช้คำจำนวนและจำนวนคำได้อย่างถูกต้อง 4. อธิบายหลักการเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับความต้องการ 5. อธิบายการเลือกใช้คำแสดงคำวิบัติ หรือภาษาวิบัติได้ 6. อธิบายหลักการเลือกใช้คำราชาศัพท์ได้อย่างถูกต้อง	1. การใช้คำให้ตรงกับความต้องการ 2. การใช้คำให้ตรงกับกฎเกณฑ์และความนิยม 3. การใช้คำจำนวนและจำนวนคำ 4. การใช้คำให้เหมาะสมกับความต้องการ 5. การใช้คำแสดงคำวิบัติ หรือภาษาวิบัติ 6. การใช้คำราชาศัพท์	1. แบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน ร่วมกันเล่นเกม “ทายคำจำนวน พยางค์และสระ” โดยแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนจับคู่ไปคำและทายคำ กลุ่มไหนทายได้มากที่สุดเป็นกลุ่มที่ได้รับรางวัล 2. วิทยากรบรรยายหัวข้อ “การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ” 3. แต่ละกลุ่มศึกษาเอกสารและช่วยกันหาคำที่มีลักษณะเด่นชัดเมื่อเสร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดจะได้รับรางวัลเป็นคะแนนสะสมเต็ม เมื่อสิ้นสุดการอบรมผู้เข้ารับการอบรมที่ได้รับคะแนนมากที่สุดจะได้รับรางวัลผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยยอดเยี่ยม 4. วิทยากร และผู้เข้ารับการฝึกอบรมร่วมกันอภิปราย และสรุปผล	1. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ 2. เอกสารประกอบ 3. บัตรคำจำนวน คำพยางค์และสระ 4. พกติกกรรมการแข่งขัน	1. การสังเกตการณ์ผู้เข้ารับการฝึกอบรม 2. การสังเกตพฤติกรรมการฝึกอบรม 3. การทำแบบฝึกหัด

หน่วย ที่	เรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมายเชิง พฤติกรรม	เนื้อหา กิจกรรม	กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม	สื่อประกอบ การฝึกอบรม	การประเมินผล
3. การ เขียน	6. การเขียน และการ เขียน เรียงความ	1 ชม.	1. อธิบายความหมายของ การเขียน ได้อย่างถูกต้อง 2. อธิบายหลักการเขียน ในภาษาไทย ได้อย่าง ถูกต้อง	1. ความหมาย 2. หลักการเขียน ภาษาไทย	1. แบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน ช่วยกันศึกษา และอภิปราย หัวข้อ “หลักการเขียนภาษาไทยและสาเหตุการเขียนหนังสือ ผิด” 2. ให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลการอภิปราย กลุ่มละ 5 นาที 3. สมาชิกอื่นๆ และวิทยากรร่วมกันอภิปราย ให้ข้อเสนอแนะ 4. แต่ละกลุ่มศึกษาเอกสารและช่วยกันทำแบบฝึกปฏิบัติหัวข้อ กลุ่มใดทำ เสร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดจะได้รับรางวัลเป็นคะแนนสะสมแต้ม เมื่อ สิ้นสุดการอบรมผู้เข้ารับการอบรมที่ได้รับคะแนนสะสมมากที่สุดจะได้รับ รางวัลผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยยอดเยี่ยม 5. วิทยากร และผู้เข้ารับการฝึกอบรมร่วมกันอภิปราย และสรุปผล	1. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ 2. เครื่องฉาย Power Point 3. เอกสารประกอบ	1. การสัมภาษณ์ผู้เข้า รับการฝึกอบรม 2. การสังเกต พฤติกรรมของผู้เข้า รับการฝึกอบรม 3. การทำแบบฝึก ประจำหัวข้อ
	7. การแต่ง ประโยค	1 ชม.	1. อธิบายความหมายของ การแต่งประโยค ได้อย่าง ถูกต้อง 2. แต่งประโยคตาม หลักการใช้ภาษาไทย ได้ อย่างถูกต้อง	1. ความหมาย 2. ภาคประธาน ภาคแสดง รูป ประโยค ชนิด ของประโยค การ วินิจฉัยการ สัมพันธ์ และการ สัมพันธ์ประโยค	1. แบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน เล่นเกม “เรียง ร้อยถ้อยคำนำสู่ประโยค” โดยแต่ละกลุ่มจะได้บัตรคำ ซึ่งต้องเรียงกันหน้าหรือ และช่วยเหลือนำเรียงเป็นประโยค ถ้ากลุ่มใดสามารถเรียงได้ถูกต้องและ รวดเร็ว กลุ่มนั้นจะได้รับรางวัล 2. ให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลการอภิปราย กลุ่มละ 5 นาที 3. วิทยากรบรรยายเรื่อง “การแต่งประโยค” 4. แต่ละกลุ่มศึกษาเอกสารและช่วยกันทำแบบฝึกปฏิบัติหัวข้อ กลุ่มใดทำ เสร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดจะได้รับรางวัลเป็นคะแนนสะสมแต้ม เมื่อ สิ้นสุดการอบรมผู้เข้ารับการอบรมที่ได้รับคะแนนสะสมมากที่สุดจะได้รับ รางวัลผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยยอดเยี่ยม 5. วิทยากร และผู้เข้ารับการฝึกอบรมร่วมกันอภิปราย และสรุปผล	1. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ 2. เครื่องฉาย Power Point 3. เอกสารประกอบ 4. บัตรคำ	1. การสัมภาษณ์ผู้เข้า รับการฝึกอบรม 2. การสังเกต พฤติกรรมของผู้เข้า รับการฝึกอบรม 3. การทำแบบฝึก ประจำหัวข้อ

หน่วย ที่	เรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมายเชิง พฤติกรรม	เนื้อหา กิจกรรม	กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม	สื่อประกอบ การฝึกอบรม	การประเมินผล
3. การ เขียน	8. การย่อ ความ	1 ชม.	1. อธิบายความหมายของ การย่อความได้อย่าง ถูกต้อง 2. ย่อความจากเรื่องที่ อ่านได้อย่างถูกต้อง	1. ความหมาย 2. จุดประสงค์ ของการย่อความ หลักการเขียนทั้ง หลักเกณฑ์การตั้ง ชื่อเรื่อง การจับ ใจความสำคัญ การจับใจความ ประกอบ และ หลักการย่อความ	1. แบ่งกลุ่มผู้รับการฝึกอบรมออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน 2. วิทยากรบรรยาย เรื่อง “การย่อความ” 3. แต่ละกลุ่มศึกษาเอกสารและช่วยกันทำแบบฝึกหัดข้อ กลุ่มใดทำ เสร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดจะได้รับรางวัลเป็นคะแนนสะสมเต็ม เมื่อ สิ้นสุดการอบรมผู้เข้ารับการอบรมที่ได้รับคะแนนมากที่สุดจะได้รับ รางวัลผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยยอดเยี่ยม 4. วิทยากร และผู้เข้ารับการฝึกอบรมร่วมกันอภิปราย และสรุปผล	1. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ 2. เครื่องฉาย Power Point 3. เอกสารประกอบ	1. การสัมภาษณ์ผู้เข้า รับการฝึกอบรม 2. การสังเกต พฤติกรรมการของผู้เข้า รับการฝึกอบรม 3. การทำแบบฝึก ประจำหัวข้อ
4. การใช้ ภาษา	9. การเขียน อธิบาย ความหมาย ของคำ	1 ชม.	1. อธิบายความแตกต่าง ระหว่างคำและวลีได้ อย่างถูกต้อง 2. เขียนอธิบาย ความหมายของคำได้ อย่างถูกต้อง	1. ความหมาย 2. ตัวอย่างการ เขียนอธิบาย ความหมายของ คำ จำนวน คำ พึงพบ และสุกษาคติ	1. แบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 6 คน ร่วมกันเล่นเกม “ทายคำจำนวน พยางค์และสุกษาคติ” โดยแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนจับคู่ไป ค้าและทายคำ กลุ่มใดทายได้คะแนนรวมมากที่สุดเป็นกลุ่มที่ได้รับรางวัล 2. วิทยากรบรรยายหัวข้อ “การเขียนอธิบายความหมายของคำ” 3. แต่ละกลุ่มศึกษาเอกสารและช่วยกันทำแบบฝึกหัดข้อ กลุ่มใดทำ เสร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดจะได้รับรางวัลเป็นคะแนนสะสมเต็ม เมื่อ สิ้นสุดการอบรมผู้เข้ารับการอบรมที่ได้รับคะแนนมากที่สุดจะได้รับ รางวัลผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยยอดเยี่ยม 4. วิทยากร และผู้เข้ารับการฝึกอบรมร่วมกันอภิปราย และสรุปผล	1. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ 2. เครื่องฉาย Power Point 3. เอกสารประกอบ 4. บัตรคำจำนวน คำพึงพบ และสุกษาคติ	1. การสัมภาษณ์ผู้เข้า รับการฝึกอบรม 2. การสังเกต พฤติกรรมการของผู้เข้า รับการฝึกอบรม 3. การทำแบบฝึก ประจำหัวข้อ

หน่วย ที่	เรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมายเชิง พฤติกรรม	เนื้อหา กิจกรรม	กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม	สื่อประกอบ การฝึกอบรม	การประเมินผล
4.การใช้ ภาษา	10. การ เขียน หนังสือ ราชการ	1 ชม.	1. อธิบายความหมายของ หนังสือราชการ ได้อย่าง ถูกต้อง 2. เขียนหนังสือราชการ ตามหลักการใช้ ภาษาไทย ได้อย่างถูกต้อง	1. ความหมาย 2. หลักการเขียน หนังสือราชการ	1. แบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน ช่วยกันศึกษา และอภิปราย หัวข้อ “หลักการเขียนหนังสือราชการ” 2. ให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลการอภิปราย กลุ่มละ 5 นาที 3. สมาชิกอื่นๆ และวิทยากรร่วมกันอภิปราย ให้ข้อเสนอแนะ 4. แต่ละกลุ่มศึกษาเอกสารและช่วยกันทำแบบฝึกปฏิบัติ หัวข้อ กลุ่มใดทำ เสร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดจะได้รับรางวัลเป็นคะแนนสะสมเต็ม เมื่อ สิ้นสุดการอบรมผู้เข้ารับการอบรมที่ได้รับเต็มสะสมมากที่สุดจะได้รับ รางวัลผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยยอดเยี่ยม 5. วิทยากร และผู้เข้ารับการฝึกอบรมร่วมกันอภิปราย และสรุปผล	1. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ 2. เครื่องฉาย Power Point 3. เอกสารประกอบ	1. การสัมภาษณ์ผู้เข้า รับการฝึกอบรม 2. การสังเกต พฤติกรรมของผู้เข้า รับการฝึกอบรม 3. การทำแบบฝึก ประจำหัวข้อ
5. ความ เข้าใจใน การอ่าน	11. การอ่าน ให้เข้าใจ	1 ชม.	1. อธิบายความหมายของ ความเข้าใจในภาษาและ การอ่านให้เข้าใจได้อย่าง ถูกต้อง 2. บอกใจความ สำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ อย่างถูกต้อง	1. ความหมาย 2. หลักการอ่าน เพื่อความเข้าใจ การอ่านจับ ใจความสำคัญ	1. แบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน ช่วยกันศึกษา และอภิปราย หัวข้อ “หลักการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านจับใจความ สำคัญ” 2. ให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลการอภิปราย กลุ่มละ 5 นาที 3. สมาชิกอื่นๆ และวิทยากรร่วมกันอภิปราย ให้ข้อเสนอแนะ 4. แต่ละกลุ่มศึกษาเอกสารและช่วยกันทำแบบฝึกปฏิบัติ หัวข้อ กลุ่มใดทำ เสร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดจะได้รับรางวัลเป็นคะแนนสะสมเต็ม เมื่อ สิ้นสุดการอบรมผู้เข้ารับการอบรมที่ได้รับเต็มสะสมมากที่สุดจะได้รับ รางวัลผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยยอดเยี่ยม 5. วิทยากร และผู้เข้ารับการฝึกอบรมร่วมกันอภิปราย และสรุปผล	1. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ 2. เครื่องฉาย Power Point 3. เอกสารประกอบ	1. การสัมภาษณ์ผู้เข้า รับการฝึกอบรม 2. การสังเกต พฤติกรรมของผู้เข้า รับการฝึกอบรม 3. การทำแบบฝึก ประจำหัวข้อ

หน่วย ที่	เรื่อง	เวลา	จุดมุ่งหมายเชิง พฤติกรรม	เนื้อหา กิจกรรม	กิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม	สื่อประกอบ การฝึกอบรม	การประเมินผล
5. ความ เข้าใจใน การอ่าน	12. หลัก การอ่าน	1 ชม.	1. อธิบายหลักการอ่าน ได้อย่างถูกต้อง 2. อธิบายคุณค่าของการ ใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องได้	1. ความหมาย 2. หลักการอ่าน ได้แก่ วิธีการอ่าน คำต่างๆ และวิธี อ่านเครื่องหมาย ต่างๆ	1. แบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 6 คน ช่วยกันศึกษา และอภิปราย หัวข้อ “หลักการอ่านค่าและการอ่านเครื่องหมายต่างๆ” 2. ให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลการอภิปราย กลุ่มละ 5 นาที 3. สมาชิกอื่นๆ และวิทยากรร่วมกันอภิปราย ให้ข้อเสนอแนะ 4. แต่ละกลุ่มศึกษาเอกสารและช่วยกันทำแบบฝึกปฏิบัติประจำหัวข้อ กลุ่มใดทำ เสร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดจะได้รับรางวัลเป็นคะแนนสะสมเต็ม เมื่อ สิ้นสุดการอบรมผู้เข้ารับการอบรมที่ได้รับคะแนนสะสมมากที่สุดจะได้รับ รางวัลผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยยอดเยี่ยม 5. วิทยากร และผู้เข้ารับการฝึกอบรมร่วมกันอภิปราย และสรุปผล	1. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ 2. เครื่องฉาย Power Point 3. เอกสารประกอบ	1. การสัมภาษณ์ผู้เข้า รับการฝึกอบรม 2. การสังเกต พฤติกรรมของผู้เข้า รับการฝึกอบรม 3. การทำแบบฝึก ประจำหัวข้อ

1.7 สื่อการฝึกอบรม

1. หลักสูตรฝึกอบรม
2. คู่มือสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม
3. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ
4. เครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องฉาย Power Point
5. เอกสารประกอบการฝึกอบรม และวัสดุอุปกรณ์
6. แบบฝึกหัด แบบทดสอบ และแบบประเมินต่างๆ

1.8 การติดตาม การวัดและการประเมินผล

การวัดและการประเมินผลการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ด้านความรู้ และด้านเจตคติ

1. ด้านความรู้ ดำเนินการวัดผลและประเมินผลด้วยแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการใช้ภาษาไทยก่อนและหลังการฝึกอบรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. ด้านเจตคติ ดำเนินการวัดผลและประเมินผลด้วยแบบวัดเจตคติต่อการใช้ภาษาไทยก่อนและหลังการฝึกอบรมฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คู่มือในการใช้และเอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม
เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย
สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

คู่มือ

คำแนะนำสำหรับวิทยากร

เพื่อให้การดำเนินการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมฉบับนี้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม วิทยากรหรือผู้ดำเนินการฝึกอบรม ควรจะดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ก่อนการฝึกอบรม

1.1 การประชุมคณะวิทยากรหรือผู้ดำเนินการฝึกอบรม เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจคู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรม เอกสารหลักสูตรฝึกอบรม สื่อและเอกสารประกอบการฝึกอบรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฝึกอบรมนี้

1.2 วางแผนดำเนินงานระหว่างฝึกอบรมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม และกิจกรรมการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะของผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยมีการเตรียมการล่วงหน้าดังนี้

1.2.1 แนวการแบ่งกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมตลอดการฝึกอบรม

1.2.2 กำกับเวลาในการดำเนินกิจกรรมแต่ละหน่วย

1.2.3 กำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของวิทยากรและคณะผู้ดำเนินการฝึกอบรม

1.2.4 การเตรียมสื่อ เครื่องมือ อุปกรณ์ และเอกสารประกอบการฝึกอบรม

1.2.5 กำหนดแนวทางการประเมินผลการฝึกอบรมแต่ละกิจกรรม

1.3 เตรียมสถานที่ เครื่องอำนวยความสะดวก เครื่องมือที่ใช้ในการฝึกอบรม

2. ระหว่างการฝึกอบรม

2.1 แจกวัตถุประสงค์ของกรฝึกอบรมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบ

2.2 ชี้แจงบทบาทหน้าที่ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม กิจกรรม การวัดประเมินผลให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทราบ

2.4 ประเมินผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อนการฝึกอบรมโดยใช้แบบวัดที่กำหนดไว้

2.5 อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ให้คำปรึกษา แนะนำแก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล ตลอดจนมีการสังเกตพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง

2.6 สร้างบรรยากาศแบบกัลยาณมิตรในระหว่างการฝึกอบรมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

2.7 ในการทำกิจกรรมกลุ่มจะไม่เกิดการแข่งขัน แต่จะเป็นการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกันเพื่อการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย

2.8 ให้เกียรติและยอมรับความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมอย่างเท่าเทียมกัน

3. หลังการฝึกอบรม

3.1 ประเมินผลการฝึกอบรม โดยใช้แบบทดสอบ แบบวัดเจตคติ ตามแบบที่กำหนดให้

3.2 วิเคราะห์ผลการฝึกอบรมจากข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลผู้เข้ารับการฝึกอบรม ทั้งก่อนและหลังฝึกอบรม

3.3 สรุปผลการฝึกอบรมตามข้อมูลที่เกิดขึ้นจริง

ตัวอย่างเอกสารประกอบหลักสูตร หน่วยที่ 1 คำศัพท์ เรื่องที่ 2 การสะกดคำ

คำศัพท์และหลักภาษาไทย

คำ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 คำ เป็นคำนาม (น.) หมายถึง เสียงพูด, เสียงที่เปล่งออกมาครั้งหนึ่งๆ, เสียงพูดว่าลายลักษณ์อักษรที่เขียน หรือพิมพ์ขึ้นเพื่อแสดงความคิด โดยปกติถือว่าเป็นหน่วยที่เล็กที่สุด ซึ่งมีความหมายในตัวใช้ประกอบหน้าคำอื่น มีความหมายเช่นนั้น เช่น คำนาม คำกริยา คำบุรพบท ฯลฯ

คำ คือ ถ้อยคำที่กล่าวออกมาและมีความหมาย คำประกอบด้วยส่วนประสมอย่างน้อย 3 ส่วน คือ พยัญชนะต้น, สระ, เสียงหรือรูปวรรณยุกต์ และมีส่วนอื่น ๆ มาประกอบเข้าอีกด้วยตามความจำเป็น ได้แก่ ตัวสะกดและตัวการันต์

ศัพท์ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 คำ เป็นคำนาม (น.) หมายถึง เสียง, คำ, คำยากที่ต้องแปล, เรื่อง

คำศัพท์ คือ คำยากที่ต้องแปล ในการพูดและการเขียนข้อความต้องพิจารณาเลือกใช้คำหรือคำศัพท์ให้ถูกต้องตรงความหมายที่ต้องการสื่อและใช้คำให้สุภาพถูกต้องกาลเทศะ ทั้งการพูด การเขียน ตลอดจนการแต่งคำประพันธ์ ดังนั้นเพื่อใช้คำให้ถูกต้อง จึงควรมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้

1. การสะกดคำ
2. การอ่านคำ
3. ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ
4. การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ

1. การสะกดคำ

การสะกดคำ คือ การเขียนตัวสะกดให้ถูกต้องตามหลักภาษาและการเขียนคำให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542

หลักเกณฑ์การสะกดคำ

1.1 การใช้รูปวรรณยุกต์ ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีวรรณยุกต์กำกับ ซึ่งทำให้คำมีเสียงสูงต่ำ และมีความหมายต่างกัน ดังนั้น เวลาออกเสียงจึงต้องคำนึงถึงวรรณยุกต์ที่กำกับอยู่ด้วย

วรรณยุกต์ คือ เครื่องหมายแสดงเสียงสูงต่ำของคำในภาษาไทย เป็นเครื่องหมายที่ใช้แทนเสียง คนตรี วรรณยุกต์มี 5 เสียง คือ สมัญ เอก โท ตรี จัตวา มี 4 รูปคือ

รูปวรรณยุกต์ทั้ง 4 รูปนี้ ใช้เขียนบนส่วนท้ายของพยัญชนะต้น ถ้ามีรูปสระอยู่ข้างบนให้เขียนสระอีกทีหนึ่ง

หมายเหตุ จะเขียนรูปสระซึ่งอยู่ในบรรทัดเดียวกันกับพยัญชนะหรือบนตัวสะกดไม่ได้ เช่น อาน หนอย พาย

การใช้รูปวรรณยุกต์ มีหลักดังนี้

1. การผันเสียงวรรณยุกต์ ในการผันตัวอักษรสูงและอักษรกลาง ถ้ามีรูปวรรณยุกต์ใดกำกับก็จะเป็นเสียงวรรณยุกต์นั้น

อักษรสูง คำเป็น พื้นฐานเป็นเสียงจัตวา เช่น ขาฝ้า สาว

ผันเป็นรูป ' เป็นเสียงเอก เช่น ข่า ฝ้า

ผันเป็นรูป ˊ เป็นเสียงโท เช่น หั้ว ฝ้า

อักษรสูง คำตาย พื้นฐานเป็นเสียงเอก เช่น หัก สาบ

ผันเป็นรูป ˊ เป็นเสียงโท เช่น หัก

อักษรกลาง คำเป็น พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ เช่น กา ดาว

อักษรกลางคำเป็นนี้ รูปและเสียงวรรณยุกต์ตรงกัน เช่น ก่า ก้า ก๊า กั๊ กั๊

คำตาย พื้นเสียงเป็นเสียงเอก เช่น กัด แปะ

ผันด้วยรูป ˊ ˊ ˊ มีเสียงตรงกับรูป เช่น จ๊ะ จ๊ะ จ๊ะ

อักษรต่ำ รูปวรรณยุกต์กับเสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกันที่ใช้ผิดกันมาก การใช้รูปวรรณยุกต์ตรีกับอักษรต่ำ เพราะอักษรต่ำมีแต่เสียงวรรณยุกต์ตรี แต่ไม่มีรูปวรรณยุกต์ตรีใช้

คำเป็น พื้นเสียงสามัญ ผันรูปด้วย ' เป็นเสียงโท ผันด้วยรูป ˊ เป็นเสียงตรี เช่น ขา ข่า ข้า

คำตายเสียงสั้น พื้นเสียงตรี ผันรูปด้วย ' เป็นเสียงโท ผันด้วยรูป ˊ เป็นเสียงจัตวา เช่น อะ อะ อะ

คำตายเสียงยาว พื้นเสียงโท ผันด้วยรูป ˊ เป็นเสียงโท ผันด้วยรูป ˊ เป็นเสียงจัตวา เช่น โนด โน๊ด โน้ด

ฉะนั้น อักษรต่ำที่มีเสียงตรี จะใช้รูปวรรณยุกต์ตรีไม่ได้ ต้องใช้รูปวรรณยุกต์ดังนี้

คำเป็น เสียงตรีต้องใช้วรรณยุกต์ ˊ เช่น น้ำ ข้าว คำ ฟา

คำตายเสียงสั้น พื้นเสียงเป็นเสียงคนตรีอยู่แล้วไม่ต้องใช้รูปวรรณยุกต์ใดเลย เช่น นะ คิด มะ ะ

คำตายเสียงยาว เสียงตรีต้องใช้วรรณยุกต์ ˊ เช่น เช็ด โน้ด

2. คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ บางคำไม่นิยมเขียนรูปวรรณยุกต์ เช่น ออกซิเจน เทคนิค โบนัส ส่วนคำมาจากภาษาจีนที่เรานำมาใช้มักเขียนตามเสียงที่เปล่งออกมา เช่น เจาก๊วย ก๊วยเตี่ยว

1.2 การเขียนคำที่ออกเสียงอะ ภาษาไทยมีคำที่อ่านออกเสียงอะที่ประวิสรรชนีย์ และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ จึงทำให้เกิดการสับสนยุ่งยากในการเขียนทำให้มีปัญหาเสมอต้องใช้ความสังเกตและจดจำให้ดีถ้าหากมีปัญหาในการเขียนต้อง “เปิดพจนานุกรม” จะทำให้ผู้เขียนไม่ผิดพลาด

หลักการเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์ วิสรรชนีย์หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “สระอะ” เป็นรูปสระรูปหนึ่งของไทยใช้ประหลังพยัญชนะเพื่อให้อ่านออกเสียงอะ มีหลักสังเกตดังต่อไปนี้ คือ

1. คำไทยแท้ทุกคำออกเสียงสระอะให้ประวิสรรชนีย์ เช่น ทะนุ ทะนาน จะ นะ เป็นต้น

2. เมื่อประสมกับพยัญชนะ และมีตัวสะกดจะเปลี่ยนวิสรรชนีย์เป็นไม้ผัดหรือหันอากาศ เช่น มะก = มั๊ก หะค = หัก เป็นต้น

3. คำประสมบางคำเสียงคำหน้ากร่อนลงเป็นเสียงอะ ให้ประวิสรรชนีย์ เช่น

หมากขาม	- มะขาม	ด้วขาบ	- ตะขาบ	
ต้นเกียน	- ตะเกียน	เฉอเอม	- สะเอม	
ดาวัน	- ตะวัน	ฉั่นนั้น	- ฉะนั้น	
ยกเว้นบางคำ	ผู้พนักงาน	- พนักงาน	ใน	- ณ
ท่าน	- ฐ	ท่านนาย	- ทนาย	

4. คำที่มาจากภาษาบาลีและสันสกฤต ถ้าต้องการอ่านออกเสียงอะท้ายคำให้ประวิสรรชนีย์ที่ตัวท้ายนั้นด้วย เช่นคำว่า สรรณะ ลักษณะ เป็นต้น ถ้าไม่ต้องออกเสียงสระอะก็เขียนการันต์ลงบนตัวท้าย เช่น สรรณ์ ลักษณะ

คำที่มาจากภาษาบาลีและสันสกฤตบางคำ ถึงแม้ว่าจะออกเสียงสระอะท้ายคำ บางทีก็ไม่ต้องประวิสรรชนีย์ เช่น ศิลปะ อ่านว่า สิ้น-ละ-ปะ พุทธ อ่านว่า พุด-ทะ ตามลำดับ

5. คำที่มาจากภาษาขวเมื่อออกเสียงอะ ให้ประวิสรรชนีย์ เช่น

มะเคหวิ	แปลว่า	ตำแหน่งพระมเหสีที่ 2 ของกษัตริย์ชาว
มะตี	แปลว่า	ตาย
มะจุมมะงาหร	แปลว่า	เหี้ยมป่า
สะดาหมัน	แปลว่า	สวน

สำหรับคำที่มาจากภาษาเขมร เดิมไม่ประวิสรรชนีย์ แต่เมื่อเรานำมาใช้ในภาษาไทยให้ประวิสรรชนีย์ เช่น คำว่า ระเบียบ, รมาส เราเขียนว่า ระมาด เป็นต้น

6. คำอุปภาค (คำซ้ำ) เมื่อย่อคำหน้าอ่านออกเสียงอะให้ประวิสรรชนีย์ เช่น คำว่า เข้มเข้ม-ยะเข้ม ริกริก-ระริก วับวับ-วะวับ เป็นต้น

7. คำที่ขึ้นต้น “สะ” เมื่อแผลงเป็น “ตะ” หรือ “กระ” ก็ให้ประวิสรรชนีย์ด้วย เช่น สะเทือน-กระเทือน, สะพาย-ตะพาย, สะพาน-ตะพาน เป็นต้น

8. คำบางคำ พยางค์ประวิสรรชนีย์อยู่แล้ว เมื่อเติม “ร” เพื่อใช้ในบทกลอน ให้ประวิสรรชนีย์เหมือนอย่างเดิม เช่น

ชะง่อน	-	ชะระง่อน	ชะมด	-	ชะระมด
ชะลอ	-	ชะระลอ	ชะคราญ	-	ชะระคราญ
ชะอาด	-	ชะระอาด	ชะอื่น	-	ชะระอื่น

9. พยางค์ต้นของอักษรนำหรืออักษรควบบางคำ ที่ตัวหน้าเป็น ก แผลงเป็น กระ เพื่อใช้ในบทกลอน ให้ประวิสรรชนีย์ เช่น

กลบ	-	กระลบ	กลับ	-	กระลับ
กลาย	-	กระลาย	กวัด	-	กระวัด

และพยางค์ท้ายออกเสียงเท่ากับพยัญชนะ เช่น

กระลบ	อ่านว่า กระ-หลบ	เท่าเสียงเดิมว่า	กลบ
กระลาย	อ่านว่า กระ-ลาย	เท่าเสียงเดิมว่า	กลาย

ตัวอย่างคำที่มักเขียนกันผิดเกี่ยวกับการประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์

คำที่ประวิสรรชนีย์	คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์
กะลาสี, กะปิ	กบาล, กปี (ถึง), กบฏ
ขมุกขมอม, ขมุกขมัว	ขบวน, ขมุกขมัว
กะเนิง, กะนอง, กะเน, กะน้ำ	คทา, คดี
จระเข้, จาระบี, จะละเมียด	ฉมัง, ฉับ, เฉพาะ
ฉะนั้น, ฉะนี้, ฉะอื่น	ชนวน, ชนั้, ชนิต, เชลย, ชโลม, ชมดขม้อย, ชอ้า, ชอ้ม
ชะง่อน, ชะกั, ชะโงก, ชะตา, ชะนี, ชะมด, ชะลอ	ชลบท, ชลบท
ตะพาน, ตะพาย, ตะโพก, ตะโพน, ตะเกา	ทแกล้ว, ทนาย, ทบวง, ทขอย, ทแยง, ทลาย (แตกหัก, พัง)
ทะนง, ทะนุ, ทะเบียบ, ทะมัดทะแมง, ทะลัก, ทะเล, ทะเลาะ, ทะลาย	ปณศ, ปฏิทิน, ปฐม
ปะการัง, ปะริ้ว, ประหลาด, ประณีประนอม	พจณ, เผลอ, ผดุง, ผอบ
พะนอ, พะวง, พะวักพะวน, พะว้าพะวัง	พนัน, พม่า, พยัคพยิด, พยับ, พยาน, พยุง
มะรีน, มะถิ, มะตูม	มลาย, มลายู
ละคร, ละม่อม, ละม้าย, ละมุด, ละมุน, ละเมอ, ละเมาะ, ละเมียด, ละมับ, ละไม, ละออง, ละลาย, ละเอียด	ลออ
สะกด, สะกิด, สะคม (ขโมย), สะดวก, สะดุ้ง, สะคี่, สะคุ้ง, สะคุด, สะท่อน, สะบัด, สะบ้า, สะพาน, สะพาย, สะเพร่า, สะไ้, สะระแน, สะอาก, สะอาด, สะอิดสะเอียน, สะอึก, สะอื้น, อะลุ่มอล่วย, อะไหล่	สกั, สกา, สดมภ์ (เสา, หลัก) สคับ, สด, สบง, สบาย, สบู่, สไบ สปริง, เสบียง, เสบย, โสร่ง อนก

1.3 หลักการใช้ ำ, ำ, ำ

หลักการใช้ “ำ” (อำ)

- ใช้คำไทยแท้ทุกคำที่ออกเสียงอำ เช่น คำ ทำ คำ ขำ

2. ใช้ในภาษาอื่นที่เรารับมาเขียนตามอักษรวิธีของไทย เช่น กำป่น สำคัญ
กำมะหยี่

3. ใช้ในคำแผลงจากบาลี สันสกฤต และภาษาเขมร เช่น ปราบ-บาราบ, เกิด-
กำเนิด, ชาญ-ชำนาญ

หลักการใช้ “ม” (อัม) ใช้ในภาษาบาลีสันสกฤตที่เดิมเป็นสระอะมี ม เป็น
ตัวสะกด เช่น อัมพร คัมภีร์

หลักการใช้ “ำม” (อ้าม) ใช้เขียนคำแผลงที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤตที่เดิมเป็น
เสียงสระอะ และมีม ตาม เช่น อมาตย์-อ้ามตย์, อมรินทร์-อ้ามรินทร์

1.4 หลักการใช้ “ทร” กับ “ช” ในกรณีที่ออกเสียงเป็น “ซอ” เหมือนกัน ไม่มีหลัก
สังเกตที่แน่นอน ต้องอาศัยการจำและความคุ้นเคยในการใช้ ตัวอย่างการเขียนที่ใช้ “ทร” กับ “ช”

ช	ทร (ออกเสียง ซ)
ชาหรีบ (ชื่อขนม), ชาก (ร่างของคนหรือสัตว์ที่ ตาย), ชาง (โรคเด็กอ่อน, ชื่อไม้), ชาบชาน (เล่นไปทั่วร่างกาย), ชัมชาบ (เอิบอาบเข้า ทั่วถึง)	ทรง (รูปร่าง), ทราดทรง (รูปร่าง, สัณฐาน) ทราบ (รู้), ทราม (เลว) ชัมทราบ (รู้รายละเอียด)
ชู (เสียงฝนตก), เซ็น (ลงลายมือชื่อ), ชก (หยด, ตก)	พุทรา (ชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง) ทรู้ (ลาก, คร่าไป), โทรม (รุมกัน, ระดมกัน) แทรก (เบียดเสียดเข้าไป), ไทร (ชื่อต้นไม้)
โซม (ชโลม, อาบ), โซรม (รุมกัน, ช่วยกัน)	
ชอกแซก (ชุกเข้าไปในที่แคบ)	
ไซ (ชื่อหญ้า, เครื่องมือดักปลา)	

1.5 หลักการใช้ไม้ทัณฑฆาต (̣) มีหลักดังต่อไปนี้

1. ใช้ในกรณีที่ไม่ต้องการออกเสียงพยัญชนะบางตัว ไม่ว่าพยัญชนะตัวนั้นจะทำ
หน้าที่เป็นตัวสะกดหรือไม่ก็ตาม เช่น รยนต์ วันเสาร์ รามเกียรติ์ ดึกดำบรรพ์

2. ตัวการันต์อาจมีมากกว่า 1 ตัวก็ได้ (แต่ใช้ไม้ทัณฑฆาตอันเดียว) เช่น ลักษณะ
เป็นต้น

3. ตัวที่ไม่ออกเสียงบางตัวอาจไม่ต้องใช้เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับไว้ก็ได้ เช่น
สมัคร เพชร วิจิตร บัทร เนตร

4. คำไทยที่ไม่มีการใช้ไม้ทัณฑฆาต ซึ่งมักใช้กันผิดและสับสน โดยไปเติมไม้ทัณฑฆาตให้โดยที่คำเข้าไม่มี

คำที่ไม่มีตัวการันต์	คำที่มีตัวการันต์
จักร เนตร บัทร เพชร มิตร วิจิตร สมุทร	ศุภร์ เครื่องยนต์ พัสตร์ จันทร จันทน์
เกียรติ จักรพรรดิ จักรวรรดิ ประพฤติ พยาธิ	อินทร์ เทเวศร์
โลกนิติ	รามเกียรติ์
จางง ดำรง ชำรง พะอง พะทามะรง พุระหง	ธำรง หุตงศ์ รมรงศ์ พระปรางค์
มิดมน อรหัน (สัตว์ในนิยาย) อวสาน	องค์ อนงค์ อุโมงค์
สังวาล พิบูล งบกุล ศุลยพินิจ สติต	มนต์ พระอรหันต์ เกษมสถานต์
กรณี (เรื่อง, คดี) อินทรี (ปลา, นก)	ไพบุลย์ อคฺลฺย อำมาตย์ นิตย สัตย์
อารี ราชาเยา	กรณีย์ (คิจ) อินทรีย์ (ร่างกายและจิตใจ)
ถูกจัน	อายุเยาว์ บงเยาว์
บิณฑฆาต ใสบาดร อุกกาบาด	พระอินทร์ ดวงจันทร์ สิงห์ สงเคราะห์

1.6 หลักการใช้ไม้ไต่คู้ (¨) มีหลักดังนี้

- ใช้กับคำไทยที่ประสมสระเสียงสั้นมีตัวสะกด เช่น แจ้ง เจ็บ เผ็ด เย็น
- ใช้กับคำที่มาจากภาษาเขมร เช่น เสด็จ สำเร็จ เผด็จ ฯลฯ
- คำที่มาจากภาษาอื่น การใช้หรือไม่ใช้ไม้ไต่คู้แล้วแต่ความนิยม ส่วนใหญ่คำที่มาจากภาษาอื่นที่มีใช้คำบางทีและสันสกฤตที่ประสมสระเสียงสั้น บางตัวเมื่อมีตัวสะกดต้องใช้ เช่น เช็ค เพอร์เซ็นต์ เม็กซิโก ซ็อกโกแลต
- คำที่ไม่ต้องใช้ไม้ไต่คู้ ได้แก่ คำที่มาจากบาลีและสันสกฤต แม้ว่าจะประสมสระเสียงสั้นก็ตาม เช่น เบญจะ เพชร เพชรมชาติ อเนจอนาถ เป็นต้น นอกจากนี้คำที่มาจากภาษาอื่น บางคำก็ไม่ต้องใช้ไม้ไต่คู้ ได้แก่ เมตร เทคนิค เบนซิน แสตนปี ฯลฯ

1.7 หลักการใช้ “ณ” และ “น”

หลักการใช้ “ณ”

- ใช้รคำไทย เช่น ณ (นะ แปลว่า ที่) ฯลฯ
- ใช้ในคำไทยที่มาจากภาษาบาลี มีหลักเกณฑ์ดังนี้

- ใช้ “ณ” เมื่อมีพยัญชนะวรรค ฎะ ตาม เช่น มณฑล บัณฑิต

- คำที่มาจากภาษาบาลีเดิมใช้ ณ คงใช้ ณ ตามเดิม เช่น ดัณฑา

3. ใช้ในคำที่มาจากสันสกฤต มีหลักการใช้ดังนี้

- ถ้า “นอ” ตามหลัง ฤ ร ษ ต้องใช้ ณ เช่น อรุณ กฤษณา ตฤณมัย

- คำที่อยู่ระหว่างตัว ฤ ร หรือ ษ และตัว “นอ” จะมีพยัญชนะหรือสระปน อยู่ก็ตัวก็ตามก็ใช้ ณ เช่น นารายณ์ พราหมณ์ เอรಾವณ

- คำนี้อยู่เป็นคำสมาสด้วยการอุปสรรค “ปริ” ตัว “นอ” ที่ตามมา จะต้องเป็น ณ เช่น ปริ + นายก = ปริณายก

หลักการใช้ “น”

1. ใช้ในคำภาษาไทยแท้ทั้งหมด เช่น หนู นอน นั่ง นาน

2. ใช้ในคำที่มาจากภาษาบาลีและสันสกฤต เช่น ชนนี้ สอน สามานย์

3. ใช้ในภาษาบาลีสันสกฤตโดยที่ตัว น ไม่อ่านออกเสียงสระและใช้เป็นตัวสะกด เช่น ปิกนิน กริน อาคมัน

4. คำที่มาจากภาษาอื่นใช้น ทั้งหมด เช่น นโปเลียน ฉู่ปุ่น สอนดอน
ตัวอย่างการใช้ “ณ” เช่น ปริณายก กรณิ ภิกษุณี ยักษิณี เลขานุการณิ ประณิต
ปราณี (ผู้มีชีวิต) บริเวณ ญาณ

ตัวอย่างการใช้ “น” เช่น นายก นิธิ กริน ภิกษุณี ยักษิณี ประนม ประณีประนอม
ปราณี (เอ็นดู) ตะเวน

1.8 หลักการใช้ “ส” “ศ” และ “ษ”

“ส” ใช้เขียนคำไทยแท้ และคำที่มาจากภาษาอื่น เช่น

1. คำไทยแท้ เช่น สี่ เสือ สูง เสา สวม

2. คำที่มาจากภาษาอื่น เช่น รังสี ไสรวง ไสหุ้ย แสดมปี

“ศ” มีวิธีใช้ดังนี้

1. ส่วนมากใช้เขียนคำมาจากภาษาสันสกฤต เช่น อัจฉริยะ อัศเจรีย์ พุศจิกายน

ศัตรู พินาศ

2. ใช้ในการเขียนคำไทยแท้บางคำ เช่น สอก คึก เสรว์ เส็ก

3. ใช้เขียนคำที่มาจากภาษาอื่นบางคำ เช่น ไอศกรีม ฝรั่งเศส

ปีศตัน (ป็นชนิดหนึ่ง)

“น” มีวิธีใช้ดังนี้

1. ส่วนมากใช้เขียนคำมาจากภาษาสันสกฤต เช่น กฤษณ พฤษภคม พิชณ

อภิhek พิเศษ

2. ใช้ในการเขียนคำไทยแท้บางคำ เช่น คาน คานดา คานคิน ฝิดา

3. ใช้เขียนคำที่มาจากภาษาอื่นบางคำ เช่น กระดาษ อังกฤษ

คำ “ค” “น” และ “ส” ที่มักเขียนผิดบ่อยๆ

ศ-เทศ โศก บ่วงบาศ ประกาศ นิราศ พิศ พินิศ ปริศนา ปรศจิม พศดี พิศวาส
รัศมี อศจรรัช ไตรยางศ์ ตรีศตริงศ์

ษ-โษยจัน คานดา กระดาษ บริภาน พิชณ พฤษภคม อภิhek ปรปักษ์
ประจักษ์ พัทธ์ษ์ บริรักษ์ ฯลฯ

ส-เกษตร กิเลส โอกาส ประภาส รังสี พศดู พศดาร หัสดิน มเหสี อัสดง
พศหัตถ์ บาทบงศ์ หงส์ คาวตึงส์

1.9 หลักการใช้ “บัน” และ “บรร” หลักการสังเกตมีอยู่ว่า คำไหนเป็นคำแผลง
(ส่วนมากแผลงมาจากคำว่า ประ) ก็ใช้ “รร” แต่ถ้าไม่ใช่คำแผลงก็ให้ใช้ “บัน” แต่แม้จะจำหลักนี้
ได้ถ้าดูไม่ออกว่าคำใดเป็นคำแผลงหรือเปล่าไม่มีประโยชน์ การทบทวนและหัดเขียนบ่อยๆ อาจ
ช่วยได้บ้าง

คำที่ใช้ “บรร”	คำที่ใช้ “บัน”
บรรกวาด บรรจง บรรจงถรณ์ บรรจบ บรรจุ	บันกวาด บันจอย บันจบ บันดาล บันดล
บรรเจิด บรรณาการ บรรณาคม บรรณาธิการ	บันโคย บันโค บันทัก บันทึง บันเทิง บันลือ
บรรจุก บรรเทา บรรพบุรุษ บรรพชา บรรพชิต	บันเหิน
บรรพด บรรยง บรรยงก์ บรรยเวกษก์ บรรยาย	
บรรลัษ บรรลู่ บรรเลง บรรณัท บรรหาน	
บรรหาร	

1.10 หลักการใช้ “รร” และ “ร” เมื่อใช้ประสมกับพยัญชนะออกเสียงเป็น “อัน” เช่น
บรร (บัน) วรรณ (วัน) มีหลักสังเกตดังนี้

1. ใช้ในคำที่มาจากภาษาสันสกฤต เช่น กรรม ธรรม มรรค ภรรยา สรรพ สวรรค์
เป็นต้น

2. ใช้ในคำไทยที่เป็นคำแผลง เช่น กระเชียง-กรรเชียง ประทุก-บรรทุก กระโชค-กรรโชค ไคล-ครรไล

1.11 หลักการใช้ “ไ” (ไม่ม้วน) และหลักการใช้ “ไ” (ไม่มลาย)

ไ- (ไม่ม้วน) มีอยู่ในภาษาไทยเพียง 20 คำเท่านั้น นอกนั้นใช้ ไ- (ไม่มลาย)

ไฝใจใครใครให้	ไหลหลง
ในไหมไผ่ใหญ่ขง	คำไค้
ไค้ไช้ไช้บอง	ไยยี้ด
ไต้สะไก้ไกล้ไ้	สิบม้วนสองหน

การใช้ ไ- (ไม่มลาย) มีวิธีใช้ดังนี้

1. ใช้ในคำไทยแท้ทั้งหมด (ยกเว้นไม่ม้วน 20 คำ) เช่น ไ้ ใ้ ไป
2. ใช้ในคำที่เป็นภาษาสันสกฤต ซึ่งเดิมใช้ ไ- อยู่แล้ว เช่น ไศวรย = ไศวรรย์ ไวทย = แพทย์ ไวศย = แพศย์
3. ใช้ในคำแผลงมาจากสระ อี อี เอ ในภาษามลายูเป็น ไ- ในภาษาไทย เช่น วิจิตร = ไพจิตร ตรี = ไตร เกลาส = ไกลาส

ใช้ในคำภาษาต่างประเทศ และเขียนตามเสียงที่อ่าน เช่น ได้หวัน ไชเรน คำที่ใช้ ไ- เช่น เวไนย ไทยทาน ไทยธรรม อสงไชย ไวยาจักร ไวยากรณ์ คำที่ใช้ “ย” เช่น นัย ชัย สงสัย อัยการ อาลัย

1.12 เครื่องหมายวรรคตอน ในภาษาไทยมีอยู่ทั้งหมด 16 ชนิด ดังนี้

1. ไปยาลน้อย (๓) ใช้สำหรับเขียนละคำยาว ๆ เช่น อุบลฯ ย่อมาจาก อุบลราชธานี ข้าฯ ย่อมาจาก ข้าพเจ้า ข้าพระพุทธเจ้า
2. ไปยาลใหญ่ (๑๑) ใช้ละคำหรือข้อความที่มีต่อไปอีกมาก เช่น อาหารคาวประเภทแกงมีหลายชนิด เช่น แกงไก่ แกงเนื้อ แกงส้ม ฯลฯ
3. ไม่ยมก (๓) ใช้เขียนแทนคำซ้ำหรือข้อความซ้ำ ๆ การใช้ไม่ยมกมีหลักดังนี้
 - ก. คำซ้ำที่ใช้ไม่ยมกแทนจะต้องเป็นคำชนิดเดียวกันหรือทำหน้าที่อย่างเดียวกัน เช่น

ควรวางของไว้เป็นที่ ๆ	ที่ ๆ	มาจาก	ที่ที่
ใช้ดินสอเป็นแท่ง ๆ	แท่ง ๆ	มาจาก	แท่งแท่ง
ภูมิประเทศเป็นไร่นา ๆ	ไร่นา ๆ	มาจาก	ไร่ ไร่นานา (นามาถึงที่ปลูกข้าว)
ของชนิดต่าง ๆ	ต่าง ๆ	มาจาก	ต่างต่าง

ข. คำต่างชนิดกันหรือต่างหน้าที่กัน ใช้ไม่ยมกแทนกันไม่ได้ เช่น

อยู่ที่ทำงาน	ที่	ค่าน้ำหน้าเป็นบุพพท
ที่ทำงานเป็นนาม		
ดินสองสองแอ่งแอ่งละ 1 บาท	แอ่ง	ค่าน้ำหน้าเป็นลักษณะนาม
แอ่งละเป็นวิเศษณ์		
ที่ดินสามไร่ไร่ละ 10,000 บาท	ไร่	ค่าน้ำหน้าเป็นลักษณะนาม
ไร่ละละเป็นวิเศษณ์		
ใช้หน้าต่างต่างประตุ	หน้าต่าง	เป็นคำนาม ต่างคำหลังเป็น
บุพพท		

ค. คำซ้ำที่เป็นมูล คือ เป็นคำเดียวมาแต่เดิม ใช้ไม่ยมกแทนไม่ได้ เช่น นานา

เขียนเป็นนา ๆ ไม่ได้

ง. ไม่นิยมใช้ไม่ยมกในคำประพันธ์ เช่น “ท่านมาชูปมือเอาสรรพ นังกิน

สำหรับเล่นง่ายง่าย”

4. อัญประกาศหรือเครื่องหมายคำพูด “ ” ใช้กำกับคำพูดหรือข้อความที่ยกมาจากที่อื่น

ก. ใช้กับคำพูด เช่น ปอร์เช่กล่าวว่า “อันว่าความกรุณาปราณี จะมีใครบังคับก็หาไม่”

ข. ใช้กำกับข้อความที่ยกมาจากที่อื่น เช่น ข้อความในนิรุทธคำฉันท์ตอนหนึ่งว่า “ควันความบ่ควรความ ฤจะปิดจะไองคง”

5. นชลิขิตหรือวงเล็บ () ใช้คร่อมคำหรือข้อความที่ขยายใจความของคำ หรือข้อความข้างหน้า เช่น ผู้บังคับบัญชาของผม (ท่านหัวหน้าแผนก) ก็เห็นด้วยกับผม พระปรีดีธรรมชาดา (แพ ตาละลักษณ์)

6. อัญประกาศหรือเส้นใต้ _____ ใช้ขีดเส้นใต้คำหรือข้อความที่ต้องการเน้นเป็นพิเศษ เช่น ห้าม หยิบของบนโต๊ะนี้

7. ประศนีหรือเครื่องหมายคำถาม ? ใช้ประกอบท้ายคำถาม เช่น จะมีความกรุณาหรือว่าไร?

8. อัศเจรีย์หรือเครื่องหมายตกใจ ! ใช้ประกอบข้างหลังคำอุทานซึ่งแสดงหรือเสียงธรรมชาติ ยกเว้นคำอุทานเสริมบทไม่ใช้อัศเจรีย์ประกอบ เช่น เออ ! ฉันนี่ก็ออกแล้วว่าฉันลืมอะไร

9. เสมอภาค สมการหรือสมพล = คือเครื่องหมายเท่ากับใช้บอกความเท่ากัน

หรือสมมูลกัน เช่น $5 + 2 = 7$

10. มหัพภาค . มีวิธีใช้ดังนี้

ก. ใช้กำกับหัวข้อที่เป็นตัวหนังสือ หรือตัวเลข เช่น ก. ข. ค. หรือ 1. 2. 3.

ข. ใช้กำกับอักษรย่อ เช่น ส.ส. ส.ว. พ.ศ. แต่ในปัจจุบันคำส่วนใหญ่มีข้อยุ่เหลือเพียงจุดเดียว เช่น กทม. ชม.

ค. ใช้แสดงทศนิยมในวิชาเลขคณิตศาสตร์ เช่น 10.50 เป็นต้น

11. จุลภาค , ใช้คั่นคำ ข้อความ หรือจำนวนเลข แทนการเว้นวรรคน้อยๆ เช่น กรมการศึกษานอกโรงเรียน มีสำนักงานเลขาธิการกรม, กองปฏิบัติการ, กองแผนงาน, วิจัยและประเมินผล เป็นต้น ใช้กับตัวเลขที่มีจำนวนเกิดหลักร้อยขึ้นไป เช่น 5,500,320,000 เป็นต้น

12. ยติลึงค์ - ใช้เขียนท้ายพยางค์ซึ่งเขียนแยกกันในกรณีเขียนหรือพิมพ์หมดบรรทัด เช่น ฉันจะไปราชบุรีพรุ่ง-
นี้เช้า

13. บุพสัญลักษณ์ " ใช้เขียนละข้อความที่เหมือนกับบรรทัดบน เช่น

แดงมีดินสอ 10 แท่ง

คำ " 8 แท่ง

14. มหรรณสัญลักษณ์หรือย่อหน้า หมายถึง การย่อหน้าขึ้นบรรทัดใหม่

15. อัฒภาค ; ใช้คั่นข้อความที่เสมอกัน หรือเป็นขยายของประโยคอื่นด้วยกัน เช่น เมืองไทยอุดมสมบูรณ์; ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว

16. วรรค เป็นเครื่องหมายที่ไม่มีรูป ใช้บอกหรือคั่นข้อความที่เป็นคนละใจความ มีวรรคใหญ่และวรรคน้อย

คำที่มักจะเป็นปัญหาในการเขียน

คำ	คำ	คำ	คำ
เกสร	การบูร	เจียรไน	จำนง
ลูกเกด	ดาวพระเกตุ	โจทย์เลข	โจทก์จำเลย
กัญชา	กากบาท	โจษจัน	จืดหวาน
เกษียณอายุ	เกษียณสาคร	ฉบับ	เฉพาะ
เกร็ดความรู้	เกล็ดปลา	ละนัน	ลีลามพ
แกงบวด	กด้วยบวชชี	ชมชู่	ชมดชม้อย
กังวาน	กัญแจ	ชนิก	ชนิด
กระแสน้ำ	กบฏ	ชโลม	ชะนี
กาลเทศะ	กิจจะลักษณะ	ชะรอย	ช็อคโกแลต
ข้าวโพด	จ้กล้า	ชาคศพ	ชำหริ่ม
ไข่มุก	ขโมย	ทรวดทรง	ฉาน
ขะมักเขม้น	ขบถ	ฉาปนกิจ	ญาติพี่น้อง
ขั่น (คำนาม)	คั่น (กิริยา)	อนุญาต	ญาณ
ขั้ว (คำนาม)	กั้ว (กิริยา)	คำรี	ดำรง
เขี้ยว (คำนาม)	เคี้ยว (กิริยา)	คายดา	ตะลึง
ครุฑ	คะนึ่ง	ได้ฝุ่น	ตามขโมย
คะชั้นคะยอ	เครื่องราง	ตระเวน	ตะคริว
ตัวจริง	บัลลัง	ทะเลสาบ	ทุกรกิริยา
โครงการ	คำนวณ	เทคนิค	ทุพภิกขภัย
คว้นจุก	ฉรวาส	แทรกแซง	ทรุดโทรม
นวลระหง	เนรมิต	ทูนหัว	ทาส
นฤมิต	เหล็กไน	เท้าแขน	ทูตานทูต
หมาใน	บาดทะยัก	ธำรงค์ (แหวน)	ธำรง (ทรงไว้)
บาทหลวง	ปรารมภ์	ลมปราณ	เฟลอ

คำ	คำ	คำ	คำ
บิณฑบาต	บาตรพระ	ผาสูก	เผอเรอ
ดักบาตร	บันได	ผลัดเปลี่ยน	ผลัดวัน
บังสุกุล	เบญจเพส	พหูสูต	พรรณนา
ประณีประนอม	ประณีต	พิสวาส	พิราบ (นก)
เมตตاپราณี	ปราศรัย	พัศดี	พลิว
ประกายพริก	ประหัดประหาร	ภาคภูมิ	ภูมิใจ
กัสดา	มัคคุเทศก์	อัมเขาด	ไอศกรีม
มีดมน	มลทิน	อาเทศ	อเนจอนาถ
แม่ม่าย	ไยดี	โอกาส	อัฐจันทร์
ไยไม่มา	ย้อมเยา	อะลุ่มอล่วย	อีสาน
อายุเยาว์	ลำไย	อะไหล่	อุบาทว์
ห้วงไย	รินรมย์	อำนาจบวรใหญ่	อุกกาบาต
อภิรมย์	อารมณ	พังทลาย	โชคชะตา
เรือด (สัตว์)	ระบาค	ซ้อนล้อม	คุณพินิจ
รัศมี	लगसาด	เดินทัพ	พยักพยัด
โล่	ละเอียดยล่อ	ราชาศัพท์	สิงโต
ลำพู	วงค์วาน	มาตรแม่น	สรรพสิริ (ชมเชย)
วันโรค	วิไล	อรชร (งาม)	ขรรณง (กล้าหาญ)
วลัย	หิระ	ปักนิน	บรรเทาทุกข์
พริทรา	วันศุกร์	ปราดเปรื่อง	นักปราชญ์
ศัลปะ	สมโภช	สไบ	สันโดษ
สะกิด	สะกด	ปรีสนิ	รังสี
ตับประด	ตัวอาง	เสด็จประพาส	ธุรกิจ
เสบียง	สถิต	กิจธุระ	ทักษิณ
หงส์	หนุมาน	อสงไขย	นกพิราบ
หวน (ลมหวน)	หยากไย	สาบสูญ	ฉันทมิตร
อรไท	อวสาน	ชาวอีสาน	อเนก
อำมหิต	อมรินทร์	อื้ออาน	อิสริ

ภาคผนวก ค

แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาไทย

แบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาไทย

คำชี้แจง

จงตอบคำถามจากโจทย์ที่กำหนดให้ โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด เพียง 1 ข้อ ข้อสอบฉบับนี้เป็นการวัดความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเก็บข้อมูลการวิจัย “การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา” จำนวนข้อสอบมีทั้งหมด 9 หน้า จำนวน 70 ข้อ เวลาในการทำ 60 นาที

ตัวอย่างการตอบ

โปรดทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ ตามข้อที่ถูกต้องที่สุด ดังตัวอย่าง

ข้อ	คำตอบที่ถูกต้องที่สุด				
	ก	ข	ค	ง	จ
00		X			

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 1-6 จงพิจารณาว่าข้อใดสะกดผิด

- ก. ตาเถน ตานขโมย ข. กังวาล กากบาท ค. กาลเทศะ ลายกนก ง. ชะล่า คนี้
- ก. สะไบ สะบัด ข. สกค สดวก ค. ซุ่ม ชะโลม ง. ชะรอย ชะนี
- ก. ลมหวน เวนคืน ข. อัมหิต เหม้นสาบ ค. มีคมม เคนเหิร ง. รากเง่า ละคอน
- ก. เปียกโซมไปทั้งตัว ข. ผุดลุกผุดนั่ง ค. เสือสีชมพู ง. ไหมใจนี้งาม
- ก. ทำพิธีปิดรางควาน ข. เป็นโรคลักปิดลักเปิด
ค. ได้ลาภสักการะมากมาย ง. วันปีณรสีขึ้น 15 ค่ำ
- ก. ทะนง พะนอ ข. สะโอดสะอง ทะเยอทะยาน
ค. ผัดหนี สมุลแว้ง ง. ปลดเกษียร ชันสูตร

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 9-13 จงพิจารณาว่าข้อใดอ่านผิด

7. ก. ปังนีก อ่านว่า ปัด-จะ-หนีก	ข. ฉศก อ่านว่า ฉอ-สก
ค. ปักเป้า (ว้าว) อ่านว่า ปัก-กะ-เป้า	ง. ชุกชี อ่านว่า ชุก-กะ-ชี
8. ก. กุลสตรี อ่านว่า กุน-ละ-สัด-ตรี	ข. กรรมธิการ อ่านว่า กัน-มา-ทิ-กาน
ค. เกียรติประวัติ อ่านว่า เกียด-ติ-ประ-หวัด	ง. ธรรมเนียม อ่านว่า กะ-ระ-นี-ยะ-กิด
9. ก. อมฤต อ่านว่า อะ-มะ-ริด	ข. สรภัญญะ อ่านว่า สะ-ระ-พัน-ยะ
ค. มกราคม อ่านว่า มะ-กะ-รา-คม	ง. วิดลาร อ่านว่า วิด-ตะ-ถาน
10. ก. คายดา อ่านว่า คาค-สะ-ดา	ข. เตียรดาษ อ่านว่า เตีย-ระ-ดาค
ค. คุณพินิจ อ่านว่า คุณ-พี-นิจ	ง. คุณอำนาจ อ่านว่า คุณ-อำ-นาจ

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 11-12 จงพิจารณาว่าข้อใดอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

11. ก. อุตสาหกรรม อ่านว่า อุด-ตะ-สา-หะ-กำ	ข. มรณบัตร อ่านว่า มะ-ระ-นะ-บัค
ค. คุณลักษณะ อ่านว่า คุณ-ลัก-สะ-หะ-นะ	ง. พรรณนา อ่านว่า พัน-นะ-นา
12. ก. อภิขญา อ่านว่า อะ-พิค-ชะ-ยา	ข. ศฤงคาร อ่านว่า สริง-คาน
ค. อนุสติ อ่านว่า อะ-นุด-สะ-ติ	ง. อัปภาส อ่านว่า อัป-พะ-พาด

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 13-14 จงพิจารณาว่าคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้มีความหมายตรงกับข้อใด

13. “เอกลักษณะ”

- ก. ลักษณะที่เหมือนกันหรือมีร่วมกัน
- ข. ลักษณะประจำของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
- ค. ลักษณะที่ได้รับการยอมรับในหมู่พวกใดพวกหนึ่ง
- ง. ลักษณะเฉพาะ

14. “รัชดาภิเษก”

- ก. พิธีฉลองพระเมื่อครบ 100 ปี
- ข. พิธีสมโภชพระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมือง
- ค. พิธีสมโภชราชกุมารที่ได้รับการสถาปนาแล้ว
- ง. พิธีที่พระเจ้าแผ่นดินกระทำเมื่อครองราชย์สมบัติได้ 25 ปี

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 15-18 จงเลือกข้อความที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำที่ใช้ตัวหนามากที่สุด

15. การเชิรราคาตลาดล่วงหน้านั้นไม่ผิอะไรกับชั้นกปลายไม้

ก. หวังในสิ่งทีไกลตัว

ข. คิดเอาแต่ได้อย่างเดียว

ค. คิดตลก ๆ ไม่มีเหตุผล

ง. ไม่คิดทางได้ทางเสีย

16. ตลาดการเงินปั่นป่วนอย่างหนัก

ก. เปลี่ยนแปลง

ข. สับสน

ค. วุ่นวาย

ง. ชะงักงัน

17. เสียใจครับ งานนี้ผมยื่นจมูกเข้าไปไม่ได้

ก. สอดแทรก

ข. ร่วมงาน

ค. รับรู้

ง. ขัดขวาง

18. “ติด” ในที่นี้หมายถึงค้างอยู่

ก. มะม่วงติดลูก

ข. หน้าอกคึดพัน

ค. เขาคึดเงินฉิ้น

ง. แม่ม่ายลูกคึด

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 19-24 จงพิจารณาว่าข้อใดอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

18. รัฐบาลมี.....หลักทีจะต้องจัดบริการ.....ไว้ให้แก่ประชาชน

ก. งาน สาธารณะ

ข. หน้าที่ สาธารณสุข

ค. ความรับผิดชอบ สาธารณะ

ง. บทบาท สาธารณประโยชน์

19. ฝ่ายปราบปรามจลาจลด้านทานฝูงชนไว้ได้อย่าง.....

ก. เรียบร้อย

ข. ง่ายคาย

ค. เหนียวแน่น

ง. มั่นคง

20. การทำมหากินในระยะนี้ดูช่าง.....ไปทุกอย่าง

ก. ลำบาก

ข. ก้นคาร

ค. ฝืดเคือง

ง. อัดคึด

21.สำคัญที่สมาชิกฝ่ายค้านยกขึ้นมาสเสนอให้พิจารณานี้ ท่านมีความคึดเห็นอย่างไร

ก. สาระ

ข. เป้าหมาย

ค. แก่นสาร

ง. ประเด็น

22. การกระทำของเขาช่างน่า.....จริงๆ โครงการของเราต้องซ้ำก็เพราะเหตุนี้

ก. น่าย

ข. เอื่อม

ค. เหนื่อย

ง. ระอา

23. ส่วนวนในข้อใดมีที่มาต่างจากข้ออื่น

- ก. วัวหายล้อมคอก ข. ชวนกากับงูเห่า ค. น้ำผึ้งหยดเดียว ง. ปิดทองหลังพระ

24. ข้อใดเป็นลักษณะสนับสนุนการเคา

- ก. ด้วยชีวิตมนุษย์อยู่ได้ด้วยการเคา ข. การเคาทำไปก็ไร้ค่า
ค. การเคาเป็นพฤติกรรมที่ต้องทำตลอดชีวิต ง. การเคาไม่ได้ช่วยให้มีอะไรดีขึ้น

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 25-34 ให้เรียงข้อความประโยคให้ได้ใจความที่ดีและถูกต้องเหมาะสมที่สุด

25. 1. นายฯฯ สิงคโปร์ 2. เรียกร้องให้ประชาชน 3. เอาไว้เป็นเวลา 2 ปี

4. เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ 5. ตรึงราคาค่าจ้างแรงงาน

- ก. 5, 3, 4, 1, 2 ข. 2, 4, 3, 1, 5 ค. 1, 2, 5, 3, 4 ง. 2, 1, 5, 3, 4

26. 1. ปังจี้ซึ้นขาด

2. ใช้เสียงข้างมาก

3. กำหนดเป็น

4. ประชาธิปไตย

5. แนวโน้มการเมืองไทย

- ก. 1, 4, 3, 2, 5 ข. 5, 4, 2, 3, 1 ค. 1, 4, 2, 3, 5 ง. 1, 4, 2, 5, 3

27. 1. ปี 2536

2. เศรษฐกิจ

3. โซติช่วงซัซวาล

4. หรือ

5. มีดมนอนชการ

- ก. 1, 2, 4, 3, 5 ข. 1, 2, 4, 5, 3 ค. 2, 1, 3, 4, 5 ง. 3, 4, 1, 2, 5

28. 1. กระทรวงมหาดไทย

2. พ.ร.บ. การพนัน พ.ศ.2428

3. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงฯ แถลงว่า

4. ได้เสนอให้แก้ไขเพิ่มเติม

5. ให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

- ก. 4, 3, 2, 1, 5 ข. 3, 1, 4, 2, 5 ค. 3, 2, 1, 4, 5 ง. 1, 4, 3, 2, 5

29. 1. แล้วจำสิ่งที่ถูก

2. การลืมก็เช่นเดียวกับการจำ

3. ถือเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียน

4. เพราะเราจะต้องลืมสิ่งที่ทำผิด

5. การลืมนั้นอาจเกิดโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้

- ก. 2, 3, 5, 4, 1 ข. 2, 4, 1, 3, 5 ค. 2, 3, 4, 1, 5 ง. 5, 2, 3, 4, 1

30. 1. มนุษย์จึงคิดสงสัยเกี่ยวกับธรรมชาติรอบ ๆ ตัวเรา
 2. สงสัยโลกเราประกอบด้วยอะไร
 3. นักปราชญ์ชาวกรีกกล่าวว่าทุกสิ่งทุกอย่างประกอบด้วยอะตอม
 4. เนื่องจากมนุษย์มีมันสมองที่ฉลาดกว่าสัตว์ทุกประเภท
 5. พร้อมๆ กับมนุษย์เริ่มรู้จักคิดนานนับพันปีมาแล้ว
- ก. 1, 2, 3, 4, 5 ข. 4, 5, 3, 1, 2 ค. 3, 1, 2, 4, 5 ง. 4, 1, 2, 5, 3

31. 1. ทั้งนี้ 2. เพราะเศรษฐกิจของสหรัฐ 3. ไม่ดีขึ้น
 4. เศรษฐกิจของโลก 5. ยังไม่กระเตื้องขึ้น
- ก. 4, 5, 2, 1, 3 ข. 1, 2, 3, 4, 5 ค. 4, 5, 1, 2, 3 ง. 2, 3, 1, 4, 5

32. 1. ทานนายก 2. ก็อยู่ไม่ได้ 3. เมื่อพรรครัฐบาล 4. พัง
- ก. 1, 2, 3, 4 ข. 1, 3, 4, 2 ค. 1, 4, 2, 3 ง. 3, 4, 1, 2

33. 1. ไม่ค่อยมีความรู้เรื่องเจ็บไข้ได้ป่วย 2. เป็นผู้ที่น่าสงสารเพราะยากจน
 3. อยู่ในถิ่นกันดารจริงๆ 4. ชาวบ้านเหล่านี้
- ก. 4, 1, 2, 3 ข. 4, 3, 2, 1 ค. 4, 2, 3, 1 ง. 4, 3, 1, 2

34. 1. ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์
 2. มีการค้นพบพลังงานธรรมชาติเพิ่มขึ้นอยู่เสมอ
 3. ในปัจจุบันนี้
 4. การศึกษาวิจัยได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว
- ก. 3, 1, 4, 2 ข. 1, 3, 2, 4 ค. 4, 2, 3, 1 ง. 2, 3, 1, 4

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 35-36 ประโยคใดแต่งได้ตามหลักภาษามากที่สุด

35. ข้อใดแต่งประโยคได้ถูกต้อง

- ก. ทุกคนพร้อมหน้ากันร่วมทานอาหารเย็น ข. อาหารเย็นร่วมรับประทานทุกคนพร้อมกัน
 ค. ทุกคนจะร่วมรับประทานอาหารเย็นพร้อมกัน ง. จะร่วมรับประทานอาหารเย็นพร้อมกันทุกคน

36. ข้อใดใช้ภาษาถูกต้อง

ก. เธอสวมใส่ด้วยอาภรณ์ชุดราชการ

ข. เธอแต่งกายด้วยชุดข้าราชการ

ค. เธออยู่ในชุดข้าราชการ

ง. เธอแต่งชุดข้าราชการ.

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 37-39 จงเรียงลำดับข้อความให้ถูกต้อง

37. วันนี้วิทยากรมาบรรยายให้เราฟังเกี่ยวกับหลักสูตรการสอบแข่งขัน

1

2

3

4

ก. 2-3-1-4

ข. 2-4-3-1

ค. 1-2-4-3

ง. 2-1-3-4

38. นักศึกษา/ผู้ที่/สอบได้ทีหนึ่ง/จะได้เลือกโรงเรียนก่อน

1

2

3

4

ก. 1-2-3-4

ข. 1-3-2-4

ค. 2-1-3-4

ง. 3-1-2-4

39. ท่านได้มีส่วนร่วมอย่างมาก/ปัญหา/ในการแก้ไข/และฟันฝ่า/และอุปสรรค

1

2

3

4

5

ก. 1-3-5-2-4

ข. 1-3-2-4-5

ค. 3-2-4-5-1

ง. 1-3-4-2-5

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 40-41 จงพิจารณาข้อบกพร่องในการเขียนหรือแต่งประโยคแต่ละข้อว่ามีคำหรือข้อความใดที่บกพร่องในการเขียน

ก.

ข.

ค.

ง.

40. ครูที่ประสบอัคคีภัยและภัยธรรมชาติและได้รับความเดือดร้อนในที่อยู่อาศัยจะได้รับการเยียวยา

ก.

ข.

ค.

ง.

41. ห้องสมุดเปิดรับใช้ให้สมาชิกทุกคนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และเปิดบริการห้องสมุดเสียง

ช่วงเวลา 12.00-14.00 น.

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 42-46 ข้อความแต่ละข้อจะมีข้อบกพร่องเด่นชัดอยู่เพียงอย่างเดียวเสมอ และบาง

ข้ออาจไม่มีข้อบกพร่องเหล่านั้นเลยก็ได้ ให้พิจารณาแต่ละข้อแล้วเลือกคำตอบดังนี้

เลือกข้อ ก ถ้าข้อความนั้นใช้คำผิดความหมาย

เลือกข้อ ข ถ้าข้อความนั้นเรียงคำหรือกลุ่มคำผิดตำแหน่งในประโยค

เลือกข้อ ค ถ้าข้อความนั้นใช้คำผิดหลักภาษา

เลือกข้อ ง ถ้าข้อความนั้นใช้คำผิดระดับภาษา

เลือกข้อ จ ถ้าข้อความนั้นไม่มีข้อบกพร่องตามข้อ ก-ง เลย

42. ครูต้องบำเพ็ญตนต่อสังคมให้เป็นประโยชน์

43. ครูต้องปกป้องความลับของศิษย์

44. หนังสือนี้ผู้สะเดี๋ยาจริง ๆ

45. อาคารแต่ละหลังจะมีเครื่องนอน และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกไว้ครบครัน

46. การติดต่อจะต้องแสดงบัตรประจำตัวให้กับเจ้าหน้าที่ทุกครั้งที่มาติดต่อ

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 47-51 จงพิจารณาว่าข้อใดอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

อย่างไรก็ดี ปัญหาการว่างงาน 47 เหตุการณ์ในระยะแรกมิใช่ปัญหา 48 องค์ประกอบ และ 49 ของการขยายผลผลิตทางอุตสาหกรรมทำให้มี 50 ของความต้องการด้านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและการบริการเพิ่มขึ้น คาดว่าเหตุการณ์ 51 ตามมาคือขาดแคลนกำลังคนในด้าน วิชาการระดับสูง และระดับกลางประเภทช่างฝีมือ

47. ก. ชั่วว่า ข. คาดว่า ค. สรุปว่า ง. ทำนายว่า

48. ก. ซึ่งมี ข. ที่ ค. กับ ง. ด้วย

49. ก. โน้มเอียง ข. แนวทาง ค. แนวโน้ม ง. คาดคะเน

50. ก. สาเหตุ ข. ผล ค. เหตุ ง. ปัจจัย

51. ก. การเมือง ข. วิกฤต ค. สังคม ง. รุนแรง

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 52-56 จงพิจารณาว่าคำหรือกลุ่มคำใดตัดออกแล้วไม่เสียกระบวนความ

52. งานซ่อมแซม ปฏิสังขรณ์ วัดพระแก้วมีความ ยากลำบาก มาก

1 2 3 4 5

ก. 1, 3

ข. 2, 4

ค. 2, 3

ง. 2, 5

53. ชาวอีสาน ชาวใต้ ชาวเหนือ ก็ไม่สู้ ชาวกรุงเทพฯ ได้

1 2 3 4 5

ก. 5 ข. 2, 3 ค. 2, 4 ง. 4, 5

54. เกษตรอำเภอ แก่ ขยัน คิดตาม ผลงาน อย่าง มาก

1 2 3 4 5

ก. 1, 2 ข. 1, 5 ค. 2, 5 ง. 2, 3

55. “จะทำงานใหญ่แต่ไม่ยอมลงทุน” ตรงกับสำนวนใด

ก. ชีช้างจับคักแต่น

ข. ขายผ้าเอาหน้ารอด

ค. นำควายเลียคายพริก

ง. เลียคายเกลือเนื้อเน่า

56. ข้อใดมีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า “เนื้อเต้ายั่วเต้า” มากที่สุด

ก. วัวพันธุ์หลัก

ข. อ้อยเข้าปากช้าง

ค. อาบน้ำร้อนมาก่อน

ง. อัฐยายซื้อขนมยาย

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 57-66 จงใช้ข้อความนี้ตอบคำถามให้ถูกต้อง

“ความเหงา คือ ความรู้สึกเปล่าเปลี่ยวไม่มีเพื่อน รู้สึกว่าโดดเดี่ยวทั้งๆ ที่มีคนอยู่ใกล้ๆ คนในเมืองหลวงเป็นกันมาก เป็นโรคทางใจอย่างหนึ่งซึ่งพาให้ความรู้สึกว่าชีวิตไร้ค่า ไม่มีใครรัก ไม่มีใครแยแส แล้วเลยพาให้เกิดความขัดเคืองใจ และความริษยา เป็นต้นเมื่อรู้สึกเหงาเราหาทางแก้กันอย่างไร บางคนเข้าโรงหนัง บางคนกินเหล้า บางคนหนักกว่านั้น เสพยาเสพติดเสียเลย คนมั่งมี มีลูกมีเมีย มีบริวารก็ยังรู้สึกเหงาอยู่นั่นเอง บางคนเลี้ยงสุนัขไว้เป็นฝูงไว้แก้เหงาทางแก้เหงา อย่างนี้ไม่มีใครได้ผล บางคนเลยเข้าวัดซึ่งแก้เหงาได้ดีเพราะได้เป็นเพื่อนกับความเหงาเสียเลย”

57. จากข้อความนี้ท่านคิดว่าความเหงาเกิดขึ้นแก่ใคร

ก. ผู้เขียน

ข. เกิดขึ้นได้แก่ทุกคน

ค. คนส่วนมากในเมืองหลวง

ง. คนที่เป็นโรคทางใจ

58. ใจความสำคัญของข้อความตรงกับข้อใด

ก. บรรยายความรู้สึกของคนเหงา

ข. ให้แนวทางปฏิบัติแก่คนเหงา

ค. ชี้แจงว่าความเหงาเป็นโรคทางใจ

ง. เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับความเหงา

59. ข้อใดสรุปใจความตอนนี้ได้ดีที่สุด

ก. รู้อะไรก็ไม่รู้ชีวิต

ข. รู้ไว้ใช่ว่าใส่บาแบกหาม

ค. สุขใดเหนือกว่าความสงบไม่มี

ง. ชีวิตนี้ยังมีหวังถ้ายังสู้

60. ที่กล่าวว่า “บางคนหนักกว่านั้น” คำว่า “หนัก” หมายความว่าอย่างไร

ก. หนักใจ

ข. หนักข้อ

ค. หนักหน

ง. อาการหนัก

61. ถ้ากล่าวต่อไปนี้มีลักษณะเนื้อความเป็นอย่างไร “ชีวิตไร้ค่า ไม่มีใครรัก ไม่มีใครแยแสแล้วเลย ให้เกิดความขัดเคือง และความอิจฉา”

ก. ให้ความรู้เรื่องจิตใต้สำนึก

ข. ให้ความรู้เชิงจิตวิเคราะห์

ค. เน้นให้เห็นพฤติกรรมของมนุษย์

ง. เน้นให้เห็นถึงพฤติกรรมทางสังคม

62. “เพราะจะได้เป็นเพื่อนกับความเหงาเสียเลย” ตีความได้ว่าอะไร

ก. คิดว่าจะได้เคยชินกับความเหงาเสียเลย

ข. คิดว่าคนเหงานั้นต้องมีวิธีแก้ความเหงาไม่ว่าอย่างใดก็อย่างหนึ่ง

ค. คิดว่ายังไม่อยากให้อายุแก่เหงาด้วยการเข้าวัดเพียงอย่างเดียว

ง. คิดว่าความเหงากับวัดเป็นของคู่กัน ดังนั้นคนเหงาจึงต้องหาทางเข้าวัด

63. ผู้เขียนมีความต้องการในข้อใดมากที่สุด

ก. ให้คนหายเหงา

ข. ให้คนสนุกกับชีวิต

ค. ให้คนเห็นความสำคัญของเพื่อน

ง. ให้คนหายเหงาด้วยการเข้าสังคม

64. ถ้าหากคนเราแก้ปัญหาเรื่องความเหงาไม่ได้ ท่านคิดว่าจะเกิดแนวโน้มเรื่องอะไรเป็นสำคัญ

ก. คนเป็นโรคจิตมากขึ้น

ข. คนหันเข้าวัดมากขึ้น

ค. คนคิดยาเสพติดมากขึ้น

ง. คนเพิ่มปัญหาในสังคมมากขึ้น

65. จากข้อความนี้แสดงว่าที่พึ่งสุดท้ายของคนที่มีปัญหาต่างๆ คืออะไร

ก. โรงพยาบาล

ข. วัด

ค. เพื่อน

ง. ยาเสพติด

66. พฤติกรรมเหล่านี้จะจัดเข้าอยู่ในสำนวนข้อใด

ก. อย่าไว้ใจทางอย่าวางใจคน

ข. เข้าตามตรอกออกตามประตู

ค. คับที่อยู่ได้ คับใจอยู่ยาก

ง. แพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร

คำชี้แจง ตั้งแต่ข้อ 67-70 จงใช้ข้อความนี้ตอบคำถามให้ถูกต้อง

เมื่อภาษีการค้าใหม่มีอัตราสูงขึ้นทุกระดับ ก็เป็นโอกาสที่พ่อค้าทั้งหลายขึ้นราคาสินค้าของตนเพื่อหากำไรเพิ่มขึ้น การขึ้นราคาสินค้าไม่มีมาตรการใด ๆ ที่จะกำหนดเป็นหลักว่าหากสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง ภาษีการค้าเดิมร้อยละ 5 อัตราใหม่ร้อยละ 7 ราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นเพราะภาษีใหม่นี้ควรเป็นเท่าใด หากภาษีขาเข้ายังคงเดิม ถ้าไม่มีหลักการประชาชนผู้บริโภคจะเดือดร้อนและจะมีปฏิกิริยาตอบโต้รุนแรง รัฐบาลควรวางมาตรการในเรื่องนี้ให้เป็นหลักยึดถือโดยด่วน

ยกตัวอย่างสินค้ากระดาษอัดและเครื่องถ่ายเอกสาร ซึ่งบริษัทกิจการทั้งหลายมีเครื่องถ่ายเอกสารใช้อยู่จำเป็นต้องใช้กระดาษอัดถ่ายเอกสารกันเรื่อยไป กระดาษที่วางอยู่ในรหัสภาษีกลุ่มที่ 48 ซึ่งรัฐบาลมิได้ขึ้นภาษีที่หักจากภาษีการค้าบำรุงเทศบาลนั้นก็ย่อมขึ้นไปตามส่วนด้วย ปรากฏว่าพ่อค้าต่างชาติถือโอกาสเพิ่มราคาขายจากภาษีการค้าขึ้นร้อยละ 2 แล้วยังรวมค่าครองชีพสำหรับพนักงานเข้าไปด้วยจะขึ้นอย่างนี้ใครจะทำไมถ้าไม่ซื้อก็แล้วไป ตัวอย่างดังกล่าวมีหลักฐานยืนยันได้ ความเดือดร้อนไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นแก่ระหว่างผู้บริโภคและคนขายของ และหากความต้องการในตลาดสูงกว่าการเสนอสนองแล้วความเดือดร้อนจะมากขึ้นด้วย

เมื่อการขึ้นราคาเป็นโอกาสที่พ่อค้าพึงกระทำการเอาเปรียบกับผู้บริโภคเช่นนี้แล้วก็เป็นการจำเป็นชนิดหนึ่งที่ผู้บริโภคทั้งหลายจำเป็นต้องรวมเข้าหากัน เพื่อร่วมกันต่อสู้เพื่อประโยชน์ของตนอย่างตัวอย่างเครื่องถ่ายเอกสารดังกล่าว ก็ปรากฏแล้วว่าผู้ใช้เครื่องถ่ายเอกสารเป็นจำนวนมากเลิกใช้หันไปเช่าเครื่องถ่ายเอกสารแทน เพราะการเช่า ผู้ให้เช่ามิได้ขึ้นราคาเกินควรเอากับผู้เช่า นอกจากร่วมกันในระหว่างผู้บริโภคต่อต้านการทุจริตดังกล่าวแล้ว ทางด้านรัฐบาลก็ควรมีมาตรการในการควบคุมราคาสินค้าให้เป็นธรรมและมีเหตุผล ประชาชนยินดีร่วมมือกับรัฐบาลในการเสียภาษีมากขึ้น แต่ไม่มีใครยอมให้พ่อค้าหน้าเลือดฉวยโอกาสสุบโลดไปตามไปด้วยที่รัฐบาลขู่ว่าจะลงโทษพ่อค้าที่ฉวยโอกาสทุจริตขนาดได้ออกนอกประเทศ ถ้าลองทำดูจริง ๆ จะเกิดผลอย่างมาก

67. บทความนี้ควรให้ชื่อเรื่องว่าอะไรจึงจะเหมาะสมที่สุด

ก. ภาษีการค้าใหม่

ข. การขึ้นราคาสินค้า

ค. การต่อต้านภาษีใหม่

ง. ข้อคิดสำหรับผู้บริโภคเกี่ยวกับภาษีใหม่

68. ความเดือดร้อนไม่เป็นธรรม ความหมายตรงกับข้อใด

- ก. ทุกคนต่างพากันเดือดร้อน
- ข. ผู้บริโภคเดือดร้อนฝ่ายเดียว
- ค. ราคาของขึ้นผิดส่วนของภาษี
- ง. ความเดือดร้อนเกิดจากความไม่เป็นธรรม

69. ประโยคใดเป็นใจความสำคัญที่สุดของย่อหน้าแรก

- ก. รัฐบาลควรวางมาตรการขึ้นราคาสินค้า
- ข. ราคาสินค้าที่เพิ่มขึ้นเพราะภาษีใหม่นี้ควรเป็นเท่าใด
- ค. พ่อค้าทั้งหลายขึ้นราคาสินค้าของตนเพื่อหากำไรเพิ่มขึ้น
- ง. ประชาชนผู้บริโภคจะเดือดร้อนและมีปฏิกิริยาตอบโต้รุนแรง

70. เหตุใดพ่อค้าต่างชาติจึงถือโอกาสเพิ่มราคาสินค้าของตนเกินควร

- ก. เพราะรัฐบาลวางมาตรการไว้มั่นแน่อน
- ข. เพราะความต้องการในตลาดกำลังสูงมากขึ้นทุกที
- ค. เพราะภาษีการค้าขึ้นจากร้อยละ 5 ของราคาขายร้อยละ 7
- ง. เพราะเพิ่มค่าครองชีพสำหรับพนักงานเข้าไปด้วยกับภาษีการค้า

ภาคผนวก ง

แบบวัดเจตคติที่มีต่อการใช้ภาษาไทย

แบบวัดเจตคติที่มีต่อการใช้ภาษาไทย

แบบวัดเจตคติฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกต่อข้อความต่าง ๆ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการ ตามเกณฑ์คะแนนดังนี้

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับเจตคติที่มีต่อการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษา คณะครุศาสตร์ ในแต่ละรายการ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความต้องการที่ตรงกับความคิดของท่าน ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังตัวอย่าง

ข้อ	คุณลักษณะที่ต้องการเสริมเพิ่มเติม	ระดับความต้องการ.					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
00	รู้สึกดีเมื่อได้ใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง		✓				

ลำดับ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น/ความรู้สึก				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
1	ภาษาไทยเป็นภาษาที่ยุ่งยาก ซับซ้อน ในการเขียน					
2	การเขียนภาษาไทยที่ดีต้องให้เหมาะสมกับกาลเทศะ และถูกต้องตามหลักภาษาไทย					
3	การสะกดคำได้ถูกต้อง จะทำให้การอ่านถูกต้อง ด้วย					
4	มีคำหลายคำในภาษาไทย มักเขียนผิดบ่อย ๆ โดยที่ไม่ได้ตั้งใจ หรือไม่รู้ว่าใช้ผิด					
5	การอ่านคำควบกล้ำ ร,ล ให้ชัดเจนบ่อยๆ ทำให้เพื่อนล้อเลียนได้					
6	การเข้าร่วมกิจกรรม เช่น ประกวดแต่งกลอน ประกวดโครงการ ต้องใช้ความสามารถในการใช้ภาษาไทย					
7	การใช้ศัพท์แสดง ในการพูด ทำให้รู้สึกทันสมัย					
8	การเขียนภาษาไทยได้ถูกต้อง และเหมาะสมจะช่วยสืบสานอนุรักษ์ภาษาไทย					
9	วรรณคดี เป็นเรื่องที่ล้าสมัย ไม่น่าอ่าน ยากต่อการทำความเข้าใจ และเป็นเรื่องไกลตัว					
10	ถ้าผู้เรียนมีการอ่านภาษาไทยที่บกพร่อง จะทำให้การเรียนรู้ในสาระวิชาอื่น ๆ บกพร่องไปด้วย					
11	วรรณคดี เป็นงานเขียนที่น่าเรียนรู้และอนุรักษ์ไว้					
12	การใช้ภาษาไทยปนภาษาอังกฤษในการพูดในที่สาธารณะทำให้รู้สึกว่าเป็นผู้เขี้ยวชาญ					
13	วันภาษาไทยแห่งชาติ ประชาชนชาวไทย ควรให้ความสำคัญมากกว่าเดิม และควรส่งเสริมให้เยาวชนรักการอ่าน					

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น/ความรู้สึก				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
14	ทุกคนควรเขียนภาษาไทยอย่างถูกต้องและภาคภูมิใจ					
15	การเขียนเป็นภาษาไทยบ่อยๆ จะทำให้ ทักษะการเขียนดีขึ้น ใช้คำถูกต้องมากขึ้น					
16	การคัดลายมือ เป็นการฝึกการใช้ภาษาไทยที่ห่วยหลัง เพราะสมัยนี้มีแต่คนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์					
17	ผู้เรียนในปัจจุบันมีความบกพร่องในการใช้ภาษาไทย โดยเฉพาะ “การเขียน”					
18	การฟังที่ดีควรให้เกียรติผู้พูดและตั้งใจฟัง					
19	การอ่านภาษาไทยที่ดีต้องบอกแนวคิด หรือประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน เมื่ออ่านจบ					
20	การพูดหรือกล่าว สำนวน คำพังเพย และสุภาษิตในปัจจุบันไม่ค่อยแพร่หลาย และเป็นเรื่องหล้าสมัย					
21	เราควรยกย่อง และสรรเสริญ ผู้ที่มีการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง					
22	การอ่านภาษาไทยที่ถูกต้อง เป็นสิ่งจำเป็นต่อการทำงาน และการดำรงชีวิต					
23	การฟังที่ดีควรสรุปสิ่งที่ได้จากการฟังและวิเคราะห์สิ่งที่ได้จากการฟัง ได้อย่างมีวิจารณญาณ					

ลำดับ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น/ความรู้สึก				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
14	ทุกคนควรเขียนภาษาไทยอย่างถูกต้องและภาคภูมิใจ					
15	การเขียนเป็นภาษาไทยบ่อยๆ จะทำให้ ทักษะการเขียนดีขึ้น ใช้คำถูกต้องมากขึ้น					
16	การคัดลายมือ เป็นการฝึกการใช้ภาษาไทยที่ล้ำหลัง เพราะสมัยนี้มีแต่คนใช้เครื่องคอมพิวเตอร์					
17	ผู้เรียนในปัจจุบันมีความบกพร่องในการใช้ภาษาไทย โดยเฉพาะ “การเขียน”					
18	การฟังที่ดีควรให้เกียรติผู้พูดและตั้งใจฟัง					
19	การอ่านภาษาไทยที่ดีต้องบอกแนวคิด หรือประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน เมื่ออ่านจบ					
20	การพูดหรือกล่าว สำนวน คำพังเพย และสุภาษิตในปัจจุบันไม่ค่อยแพร่หลาย และเป็นเรื่องล้าสมัย					
21	เราควรยกย่อง และสรรเสริญ ผู้ที่มีการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง					
22	การอ่านภาษาไทยที่ถูกต้อง เป็นสิ่งจำเป็นต่อการทำงาน และการดำรงชีวิต					
23	การฟังที่ดีควรสรุปสิ่งที่ได้จากการฟังและวิเคราะห์สิ่งที่ได้จากการฟังได้อย่างมีวิจารณญาณ					

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาไทยที่ต้องการเสริมสร้างสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งจะนำไปพัฒนาเป็นหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ในแต่ละรายการ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความต้องการที่ตรงกับความคิดของท่าน ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของค่านำหนักคะแนนดังนี้

5	หมายถึง	คุณลักษณะที่ท่านต้องการเสริมสร้างมากที่สุด
4	หมายถึง	คุณลักษณะที่ท่านต้องการเสริมสร้างมาก
3	หมายถึง	คุณลักษณะที่ท่านต้องการเสริมสร้างปานกลาง
2	หมายถึง	คุณลักษณะที่ท่านต้องการเสริมสร้างน้อย
1	หมายถึง	คุณลักษณะที่ท่านต้องการเสริมสร้างน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังตัวอย่าง

ข้อ	คุณลักษณะที่ต้องการเสริมเพิ่มเติม	ระดับความต้องการ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
00	ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย		✓				

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

- ☐ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
- ☐ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

ตอนที่ 2 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	คุณลักษณะที่ต้องการเสริมเพิ่มเติม	ระดับความต้องการ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	การสะกดคำ						
2	การอ่านคำ						
3	ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ						
4	การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ						
5	การเขียนและการเรียงข้อความ						
6	การแต่งประโยค						
7	การย่อความ						
8	การเขียนอธิบายความหมายของคำ						
9	การเขียนหนังสือราชการ						
10	ความเข้าใจในการอ่าน						
11	หลักการอ่าน						

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์เป็นอย่างสูง

นายชัยวัฒน์ วารี ผู้วิจัย

เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

.....

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย เกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาไทยที่ต้องการเสริมสร้างสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งจะนำไปพัฒนาเป็นหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทย

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ในแต่ละรายการ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความต้องการที่ตรงกับความคิดของท่าน ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของค่าน้ำหนักคะแนนดังนี้

5	หมายถึง	คุณลักษณะที่ท่านต้องการเสริมสร้างมากที่สุด
4	หมายถึง	คุณลักษณะที่ท่านต้องการเสริมสร้างมาก
3	หมายถึง	คุณลักษณะที่ท่านต้องการเสริมสร้างปานกลาง
2	หมายถึง	คุณลักษณะที่ท่านต้องการเสริมสร้างน้อย
1	หมายถึง	คุณลักษณะที่ท่านต้องการเสริมสร้างน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ดังตัวอย่าง

ข้อ	คุณลักษณะที่ต้องการเสริมเพิ่มเติม	ระดับความต้องการ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
00	ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย		✓				

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

- ☐ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
- ☐ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย

ตอนที่ 2 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ข้อ	คุณลักษณะที่ต้องการเสริมเพิ่มเติม	ระดับความต้องการ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	การสะกดคำ						
2	การอ่านคำ						
3	ความหมายของคำหรือกลุ่มคำ						
4	การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำ						
5	การเขียนและการเรียงข้อความ						
6	การแต่งประโยค						
7	การย่อความ						
8	การเขียนอธิบายความหมายของคำ						
9	การเขียนหนังสือราชการ						
10	ความเข้าใจในการอ่าน						
11	หลักการอ่าน						

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์เป็นอย่างสูง

นายชัยวัฒน์ วารี ผู้วิจัย

**คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ของกลุ่มทดลอง**

คนที่	ความสามารถในการใช้ภาษาไทย (70)		เจตคติที่มีต่อการใช้ภาษาไทย (115)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	49	62.0	75.0	79.0
2	50	61.0	75.0	80.0
3	48	63.0	76.0	85.0
4	47	62.0	77.0	84.0
5	48	64.0	74.0	85.0
6	46	63.0	75.0	85.0
7	48	61.0	75.0	84.0
8	49	61.0	74.0	83.0
9	50	61.0	76.0	81.0
10	49	60.0	77.0	82.0
11	48	62.0	75.0	85.0
12	46	64.0	77.0	84.0
13	47	60.0	75.0	85.0
14	49	63.0	77.0	86.0
15	51	64.0	77.0	87.0
16	49	64.0	78.0	85.0
17	47	63.0	78.0	88.0
18	48	62.0	77.0	84.0
19	47	62.0	76.0	83.0
20	49	61.0	78.0	85.0

คนที่	ความสามารถในการใช้ภาษาไทย (70)		เจตคติที่มีต่อการใช้ภาษาไทย (115)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน
21	48	60.0	77.0	86.0
22	47	62.0	78.0	88.0
23	47	63.0	77.0	89.0
24	46	64.0	77.0	87.0
25	49	63.0	77.0	86.0
26	48	62.0	77.0	87.0
27	47	67.0	78.0	85.0
28	49	65.0	76.0	86.0
29	50	66.0	78.0	88.0
30	48	68.0	76.0	89.0
31	49	64.0	78.0	84.0
32	51	65.0	79.0	85.0
33	47	67.0	78.0	86.0
34	46	64.0	78.0	88.0
35	49	68.0	78.0	89.0
36	46	65.0	78.0	84.0
37	47	65.0	79.0	85.0
38	48	66.0	79.0	86.0
39	49	67.0	79.0	87.0
40	48	68.0	79.0	85.0

**คะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ของกลุ่มควบคุม**

คนที่	ความสามารถในการใช้ภาษาไทย (70)		เจตคติที่มีต่อการใช้ภาษาไทย (115)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	48	61.0	74.0	79.0
2	51	61.0	72.0	79.0
3	49	60.0	73.0	83.0
4	48	60.0	75.0	82.0
5	48	62.0	76.0	84.0
6	47	56.0	76.0	84.0
7	46	55.0	75.0	83.0
8	47	57.0	73.0	82.0
9	50	55.0	77.0	80.0
10	49	57.0	76.0	81.0
11	49	58.0	77.0	82.0
12	48	57.0	75.0	83.0
13	46	56.0	76.0	84.0
14	47	56.0	76.0	85.0
15	50	56.0	75.0	86.0
16	47	61.0	76.0	84.0
17	49	56.0	75.0	86.0
18	50	62.0	76.0	86.0
19	49	60.0	77.0	84.0
20	48	56.0	77.0	84.0

คนที่	ความสามารถในการใช้ภาษาไทย (70)		เจตคติที่มีต่อการใช้ภาษาไทย (115)	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน
21	49	58.0	75.0	85.0
22	49	57.0	76.0	85.0
23	48	58.0	75.0	86.0
24	46	56.0	78.0	85.0
25	47	60.0	75.0	84.0
26	47	57.0	76.0	83.0
27	49	59.0	76.0	84.0
28	50	57.0	78.0	84.0
29	51	57.0	77.0	85.0
30	48	57.0	75.0	87.0
31	49	58.0	77.0	85.0
32	50	56.0	77.0	86.0
33	48	62.0	76.0	84.0
34	47	57.0	77.0	85.0
35	48	57.0	77.0	83.0
36	48	57.0	76.0	86.0
37	47	56.0	77.0	84.0
38	48	56.0	77.0	84.0
39	50	60.0	77.0	85.0
40	49	61.0	76.0	83.0

การคำนวณโดยโปรแกรม SPSS

T-Test

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	preability	48.1000	40	1.33589	.21122
	postability	63.5500	40	2.29771	.36330

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	preability & postability	40	-.035	.830

Paired Samples Test

		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	preability - postability	-1.54500E1	2.69805	.42660	-16.31288	-14.58712	-36.217	39	.000

T-Test

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	preattitude	76.9500	40	1.41331	.22346
	postattitude	85.2500	40	2.28428	.36118

การคำนวณโดยโปรแกรม SPSS

T-Test

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	preability	48.1000	40	1.33589	.21122
	postability	63.5500	40	2.29771	.36330

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	preability & postability	40	-.035	.830

Paired Samples Test

		Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower	Upper			
Pair 1	preability - postability	-1.54500E1	2.69805	.42660	-16.31288	-14.58712	-36.217	39	.000

T-Test

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	preattitude	76.9500	40	1.41331	.22346
	postattitude	85.2500	40	2.28428	.36118

	Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means							
	F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference		
								Lower	Upper	
Equal variances assumed	.102	.750	11.349	78	.000	5.60000	.49342	4.61768	6.58232	
Equal variances not assumed			11.349	77.450	.000	5.60000	.49342	4.61757	6.58243	

Group Statistics

group	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
compareatti 0	40	85.2500	2.28428	.36118
1	40	83.8500	1.84738	.29210

[illegible]

compareatti	Equal variances assumed	1.171	.283	3.014	78	.003	1.40000	.46451	.47523	2.32477
	Equal variances not assumed			3.014	74. 731	.004	1.40000	.46451	.47459	2.32541

General Linear Model

[DataSet1] G:\วิชานัน\Dhotelling.sav

Between-Subjects Factors

	N
Group 1	40
2	40

Multivariate Tests^b

Effect		Value	F	Hypothesis df	Error df	Sig.
Intercept	Pillai's Trace	.974	1.457E3 ^a	2.000	77.000	.000
	Wilks' Lambda	.026	1.457E3 ^a	2.000	77.000	.000
	Hotelling's Trace	37.856	1.457E3 ^a	2.000	77.000	.000
	Roy's Largest Root	37.856	1.457E3 ^a	2.000	77.000	.000
Group	Pillai's Trace	.592	55.833 ^a	2.000	77.000	.000
	Wilks' Lambda	.408	55.833 ^a	2.000	77.000	.000
	Hotelling's Trace	1.450	55.833 ^a	2.000	77.000	.000
	Roy's Largest Root	1.450	55.833 ^a	2.000	77.000	.000

a. Exact statistic

b. Design: Intercept + Group

Tests of Between-Subjects Effects

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Corrected Model	ability	684.450 ^a	1	684.450	112.276	.000
	attitude	2.112 ^b	1	2.112	.533	.468
Intercept	ability	12550.050	1	12550.050	2.059E3	.000
	attitude	5297.513	1	5297.513	1.336E3	.000
Group	ability	684.450	1	684.450	112.276	.000
	attitude	2.113	1	2.113	.533	.468
Error	ability	475.500	78	6.096		
	attitude	309.375	78	3.966		
Total	ability	13710.000	80			
	attitude	5609.000	80			
Corrected Total	ability	1159.950	79			
	attitude	311.488	79			

a. R Squared = .590 (Adjusted R Squared = .585)

b. R Squared = .007 (Adjusted R Squared = -.006)

แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถ
ในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
โดยผู้เชี่ยวชาญ ก่อนการทดลองใช้

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. หลักการ					
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
3. โครงสร้าง					
4. เวลาการอบรม					
5. เนื้อหาสาระ					
6. กิจกรรมการฝึกอบรม					
7. สื่อการฝึกอบรม					
8. การติดตาม การวัดและการประเมินผล					
9. เอกสารประกอบหลักสูตร					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้าง
ความสามารถในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์
โดยนักศึกษา หลังการทดลองใช้

แบบประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถ
ในการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
โดยผู้ศึกษา หลังการทดลองใช้

รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. หลักการ					
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
3. โครงสร้าง					
4. เวลาการอบรม					
5. เนื้อหาสาระ					
6. กิจกรรมการฝึกอบรม					
7. สื่อการฝึกอบรม					
8. การติดตาม การวัดและการประเมินผล					
9. เอกสารประกอบหลักสูตร					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ณ

ข้อคำถามในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย
และคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เกี่ยวกับความสามารถ
ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์

**ข้อคำถามในการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย และคณะกรรมการบริหาร
หลักสูตรเกี่ยวกับความสามารถ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**

1. ท่านคิดว่าความหมายของ “ความสามารถในการใช้ภาษาไทย” คืออะไร
2. ท่านคิดว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีการใช้ภาษาไทยเป็นอย่างไรบ้าง
3. ท่านมีความคาดหวังต่อการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา อย่างไร
4. ท่านมีอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา หรือไม่ อย่างไร
5. ท่านคิดว่าควรพัฒนาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในด้านใดบ้าง
6. การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านการฟังเพื่อจับใจความมีปัญหาหรือไม่ อย่างไร
7. การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านการพูด มีปัญหาหรือไม่ อย่างไร
8. การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านการอ่าน ทั้งทางด้านอ่านออกเสียง และการอ่านในใจ มีปัญหาหรือไม่ อย่างไร
9. การใช้ภาษาไทยของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านการเขียน มีปัญหาหรือไม่ อย่างไร
10. เจตคติในการการใช้ภาษาไทยของ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นอย่างไรบ้าง
11. ท่านมีวิธีในการพัฒนา ความสามารถในการใช้ภาษาไทย ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา อย่างไรบ้าง
14. ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ ความสามารถในการใช้ภาษาไทย ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา อย่างไรบ้าง